

Malthusiansk "videnskab" – imperiets forgiftning af fornuften

25. november (EIRNS) – En gruppe af russiske læger offentliggjorde i dag et åbent brev til en gruppe af »anti-vaxxere«, vaccinemodstandere, hvis videnskabelige kvalifikationer svarer til at lege doktor på TV, eller at blive hyldet som rockstjerner. Forfattet af overlægen på Moskvas største hospital for behandling af COVID-19-patienter, står der skrevet: »Vi har en smule travlt i øjeblikket, og I kan nok gætte hvorfor. Men eftersom så mange folk læser og lytter til jer, vil vi finde tiden til at arrangere en rundtur i de 'røde zoner', intensivafdelinger og patologiske afdelinger for jer. Måske vil I, efter dette, forandre jeres syn og færre folk vil dø.«

Tidligere på ugen offentliggjorde Dr. Joycelyn Elders, den tidligere sundhedschef for USA's militær og medstifter, sammen med Helga Zepp-LaRouche, af Komitéen for modsætningers Sammenfald, et »åbent brev til virologer og eksperter indenfor lægevidenskaben rundt om i verden for at tage hånd om COVID-19-pandemien«. Dr. Elders går længere end de russiske lægers pinefulde appel for at overvinde »anti-vaxxernes« obskurantisme. Efter 20 måneder med den dræbende pandemi og over fem millioner dødsfald, har verden, skriver hun, »stadig ikke vedtaget en forenet uddannelses- og informationskampagne for at uddanne alle verdens befolkninger om, hvad der må gøres... I deres natur kan pandemier ikke overvindes lokalt eller regionalt, men må håndteres på globalt plan gennem globalt samarbejde og samvirke.«

Det står klart for enhver ærlig iagttager af den nuværende civilisatoriske krise, med omsiggribende hungersnød i flere dele af verden og en pandemi ude af kontrol, at sammenbruddet

eller slet og ret manglen på moderne sundhedssystemer i størstedelen af verden, herunder USA og Europa, ignoreres, imens de royale og milliardærene ved Glasgows COP26-konference faldbyder en fejlagtig klimavidenskab for at fjerne opmærksomheden fra deres masseorderiske hensigter. Det burde være lige så åbenlyst, at skabelsen af en bevægelse mod vacciner kommer fra de samme malthusianske arkitekter. Hvorfor raser så mange mennesker mod vacciner, imens de ignorerer det faktum, at de udviklede nationer har nægtet adgang til vacciner for størstedelen af de fattige lande i verden, med blot 5% af afrikanere vaccineret indtil nu? Ligger de ikke i lige så stor grad under for en middelalderlig overtro, som de stakkels, sindsforvirrede unge, der er overbeviste om, at verden vil brænde op, hvis menneskeracens fremskridt ikke bremses omgående?

Spanien, det eneste land i Europa, der ikke oplever en fjerde eller femte runde af COVID-19 – og de eneste, som har ophævet alle restriktionerne, selv mens de fleste andre indfører nye nedlukninger – har succesfuldt vaccineret 96% af dem over 40 år, og 89% af dem over 12 år. Fortæller det os ikke noget?

Før 2. Verdenskrig udbredte briterne og deres amerikanske nikkedukker racehygiejne, pseudovidenskaben igangs at af Darwins efterfølger, Francis Galton, som var det en reel videnskab, der argumenterede for, at race bestemte graden af intelligens, og at de »lavere racer« i ny og næ må »udrenses« for at forhindre overbefolkning af dem med defekter. Finansieret af Rockefeller-stiftelsen, Averell Harrimans familie og andre med blåt blod, blev Den tredje internationale kongres for Eugenik (Racehygiejne) afholdt i 1932 i Museet for Naturhistorie i New York City. Dr. Ernst Rudin, den tyske forsker for racehygiejne, blev enstemmigt valgt som præsident for Den internationale føderation af Eugenikorganisationer. Rudin begyndte derefter af lede Adolf Hitlers steriliseringsprogrammer og den

nazistiske udryddelsespolitik.

Imens racehygiejne blev miskrediteret gennem Rudins og Hitlers politik, er den vanvittige idé om, at CO₂ er farligt for menneskeheden og planeten, ikke mindre ondskabsfuld og langt mere dødelig. Ligeså er forsøgene på at forhindre brugen af vacciner, særligt det at nægte at stille dem til rådighed for hele menneskeracen, som en del af den presserende nødvendighed for at moderne sundhedsfaciliteter opbygges i hver eneste nation på Jorden. Du opfordres til at støtte og udbrede udtalelsen fra Dr. Elders, hvis link findes ovenfor.

Picture: License: CC BY-NC 2.0

Åbent brev til virologer og eksperter indenfor lægevidenskaben rundt om i verden for at tage hånd om COVID-19-pandemien

23. november 2021 (Schiller Institut) – Det efterfølgende åbne brev blev offentliggjort af Dr. Joycelyn Elders, tidligere chefmilitærlæge i USA og medstifter af Komitéen for Modsætningers Sammenfald:

Det er uheldigt, at alt imens verden nu befinder sig 20 måneder inde i Coronavirus-pandemien, er der stadig ikke vedtaget en fælles uddannelses- og informationskampagne for at uddanne verdens befolkninger om, hvad der må gøres. Pandemier

reagerer ikke på valgperioder, krigserklæringer, aktiemarkedets op- og nedture eller mediekampagner. De reagerer på energiske, kompetente og vedholdende myndighedsbestemte sundhedstiltag, kombineret med medicinske gennembrud, der er nødvendige for at håndtere nye situationer. Pandemier kan pga. deres natur ikke overvindes lokalt eller regionalt, men må adresseres på globalt plan gennem globalt samarbejde og samvirke.

Selvom forskellige regeringer har haft forskellige grader af succes, kender vi alle den barske virkelighed. Vi har nu passeret den dystre milepæl med over 5 millioner døde verden af COVID-19. Dette tal er utvivlsomt højere, eftersom mange dødsfald i dele af verden sandsynligvis ikke er blevet rapporteret.

Antallet af COVID-19-smittede skyder i vejret i dele af Europa. I Østrig er en ny nedlukning trådt i kraft. I Tyskland er 5000 senge på intensivafdelinger sat ud af kraft i løbet af det sidste år, mens pandemien stod på, og triage overvejes nu for de kritisk syge patienter, der kræver intensivbehandling. USA er langt fra at have tingene under kontrol, med over 1000 dødsfald om dagen i de sidste par uger. Store dele af Afrika, Asien og Sydamerika, samt andre dele af verden med fattige og hungerramte befolkninger, venter, som petriskåle, på ankomsten af den næste bølge af dræbende infektioner.

Og alligevel, efter 20 måneder med lidelser fra COVID-19-pandemiens hærgen, har verden stadig ingen tilstrækkelig, omfattende og forenet tilgang til at løse krisen. Manglen på information eller udbredelse af direkte misinformation, fra alt for mange mennesker, bidrager til en forøget, uholdbar situation.

På vegne af Komitéen for Modsætningernes Sammenfald opfordrer jeg virologer og eksperter indenfor lægevidenskaben rundt om i verden til at påbegynde en international, koordineret og integreret uddannelseskampagne for at skabe en fornuftig

tilgang til at håndtere denne og muligvis fremtidige pandemier.

Denne kampagne bør indeholde en tydelig fremlæggelse af følgende:

- Hvad er en pandemi?
- Hvordan bekæmpes en pandemi?
- Hvad er offentlig sundhed og hvordan bør vi arbejde sammen for at gennemføre anvendte og allerede testede, fundamentale sundhedstiltag, herunder hygiejne, rent drikkevand og næringsrig mad, og en forsyning af forebyggende og lindrende medicin, inklusive vacciner, som er afgørende for at overvinde pandemien?
- Hvad er den sammenlignede virkningsgrad af de forskellige vacciner og andre tiltag, som nu bruges i forskellige nationer og regioner, for at forhindre alvorlig sygdom og død?
- Hvordan sikrer vi tilstrækkelige antal af sygehuse, sundhedsklinikker og sundhedspersonale i hver nation, herunder den systematiske rekruttering af unge, lokale sundhedsmedarbejdere for at hjælpe nu, med at bringe pandemien under kontrol?

For halvfjerds år siden, ved afslutningen af 2. Verdenskrig, sagde verden »aldrig igen« til den »degenererede ligegyldighed«, som er den dødelige virus, der må bekæmpes for at forhindre den ukontrollerede udbredelse af sygdom og død. Det, som verden nu har brug for, for at tage hånd om den mængde af sygdomme, som vi kan blive konfronteret med, er oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hver nation, inklusive fødevarer, en ren og sikker vandforsyning, strøm, anstændige boliger, hygiejne, veje og anden infrastruktur.

Verdens helbredere må nu træde til for at yde det, som ikke er blevet gjort. Vi må uddanne folk, således at videnskab kan overvinde overtro, håb overvinde fortvivlelse og et hensyn til hele menneskeheden omvælter det selvdestruktive hensyn til

blot et par få individer af menneskeheden. Jeg beder verdens sundhedssamfund om at blive en del af denne bestræbelse.

Stort gennembrud i Sanaa, Yemen: BRICS Dag konferencen trods den nye bølge af anglo- saudiarabiske bombardementer!

23. november 2021 (EIRNS) – Ledere af Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen deltog i dag sammen med andre internationale personligheder i en konference for at fejre den »Første BRICS-Dag« i Yemens hovedstad Sanaá, under ledelsen af Yemens premierminister, Abdulaziz Saleh bin Habtour. Konferencen, der blev afholdt på Kollegiet for Lægelig Nødhjælp, var blevet arrangeret af det yemenitiske ungdomsparlament for BRICS og dets formand, en mangeårige samarbejdspartner med Schiller Instituttet, Mr. Fouad al-Ghaffari, for at fejre Yemens målrettethed for at sikre fuld uafhængighed og udvikling gennem samarbejdet med BRICS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – og at spille en nøglerolle, som en del af Den Nye Silkevej påbegyndt af Kina.

Begivenheden fandt sted imens saudierne fortsatte med en ny bølge af bombardementer, som tog sigte mod hovedstaden Sanaá. Alligevel syntes den yemenitiske regering, at det var så vigtigt, at premierministeren sammen med ministrene for

videregående uddannelse, udenrigspolitik og kultur alle deltog, sammen med parlamentarikere og andre nationale personligheder. Det yemenitiske officielle nyhedsbureau, Saba News, har allerede offentliggjort en livlig rapport om begivenheden, der tydeliggjorde den dybe hengivenhed, som det yemenitiske lederskab har til at hjælpe med at stoppe det nuværende, vestlige, liberale systems dominans, og muliggøre at nationer kan udvikle sig. Premierministeren udtrykte sin taknemmelighed til vennerne i Rusland og Kina, samt de andre talere, som sendte budskaber om solidaritet fra Tyskland, Indien, Frankrig, Irak og USA (se <https://www.saba.ye/ar/news3165170.htm>).

Helga Zepp-LaRouche, formanden for Schiller Instituttet, var den første af de 11 internationale gæster, hvis optagede videobeskeder blev præsenteret, efterfulgt af indledende bemærkninger fra lederen af Kollegiet for Lægelig Nødhjælp. Hun blev introduceret som Silkevejsdamen. Efter hende fulgte Tushar Gandhi, tip-oldesøn til den indiske leder Mahatma Gandhi og formand for Mahatma Gandhi-Stiftelsen. Dernæst fulgte Jacques Cheminade fra det franske Solidarité et Progres, som blev præsenteret som en tidligere fransk præsidentkandidat. Schiller Instituttets Hussein Askary fulgte herefter med en videopræsentation om historien om samarbejdet med BRICS' Ungdom angående Genopbygningsplanen »Operation Felix« i Yemen og LaRouche-skolens begreb om fysiske økonomi.

Der var en russisk repræsentation på højt niveau med et budskab fra Anatoly Karpov, skaklegende og medlem af Dumaen. Larisa Zelentsova, den russiske præsident for Den internationale alliance af strategiske projekter i forbindelse BRICS (BRICS-alliancen), som sendte et videobudskab. Et budskab blev også sendt af Albert Zhukov, stifter af Transportprisen for den gyldne Stridsvogn. Purnima Anand, præsidenten for Det internationale BRICS-Forum i Indien, sendte også et budskab.

To budskaber blev også sendt fra USA fra Masha og Doug Mallouk, og fra den uafhængige senatskandidat, Diane Sare.

Før disse taler og budskaber fandt en ceremoni sted, hvor premierminister bin Habtour modtog Ungdomsprisen for BRICS og Transportprisen for den gyldne Stridsvogn. Udenrigsminister Hisham Sharaf underskrev den første kopi af den nye version af BRICS i Yemens »Universitetslæseplan for bæredygtig Udvikling«, som er Fouad al-Ghaffaris samling af projekter og arbejde i økonomi med udgangspunkt i Lyndon LaRouches økonomiske metode. Et kapitel er viet til det, som forfatterne har karakteriseret som »LaRouches fem nøgler for Fremskridt«, hvilket er en omformulering af »Fremskridtets målestokke« fra EIR's specialstudie, »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« fra 2014. Et andet kapitel indeholder en kort version af »Operation Felix« angående genopbygningen af Yemen, færdiggjort i 2018, som et fælles projekt af Schiller Instituttet, BRICS i Yemen og Den yemenitiske generelle autoritet for Investeringer.

Bogen indeholder også mange henvisninger til Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets resolutioner og opfordringer angående Yemen. Et kapitel er viet til Den arabiske LaRouche-skole for Fysisk Økonomi startet af Hussein Askary, inklusive links. Den arabisksprogede bog, der er på 160 sider, har en generel oversigt over FN's Verdensmål 2030; men på hver eneste side af de 15 udviklingsmål tages der udgangspunkt i LaRouches fem nøgler.

Efter udtalelserne fra de udenlandske VIP'er lavede al-Ghaffari en præsentation på 15 minutter om historien bag og naturen af operationerne af BRICS i Yemen, siden den blev grundlagt i december 2014.

Ministeren for videregående uddannelse havde også nogle udtalelser, og konferencen blev afsluttet med en udtalelse fra premierminister bin Habtour.

De første rapportager fra begivenheden er, at den var et chok for alle, på grund af deltagelsen af højtstående, internationale repræsentanter, samt det intellektuelle og videnskabelige niveau. Dette er en stor sejr for befolkningen og lederskabet i Yemen på vegne af hele menneskeheden.

Og det er fejring af syv års hårdt arbejde og samarbejde med Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen, som begyndte da Fouad al-Ghaffari deltog i EIR's udgivelse af specialstudiet »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« i Washington D.C., hvis hovedtaler var Helga Zepp-LaRouche. Efter at have mødt Marsha og Doug Mallouk bragte han en kopi af studiet han købte med tilbage til Yemen for at starte sin nye organisation og undervise Yemens ungdom, såvel som politiske beslutningstagere, i LaRouches økonomiske metode, Den nye Silkevej (Bælte- og Vej-Initiativet) og BRICS. Et par måneder senere, i marts 2015, begyndte Saudi-Arabiens og De forenede Emiraters angrebskrig med støtte fra USA og Storbritannien. Til trods for denne kriminelle krig, og den efterfølgende morderiske blokade, fortsatte BRICS' Ungdom i Yemen deres studier og mobiliseringen af regeringsagenturer.

Her er Schiller Instituttets video- og skriftlige hilsner til BRIKS Dag konferencen i Yemen på engelsk:

Messages from the Schiller Institute and LaRouche Movement to Yemen's "First BRICS Day Conference"

Nov. 23, 2021 (EIRNS)—From Helga Zepp-LaRouche:

Your Excellency Prime Minister Saleh bin Habtour; Your Excellency Mr. Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen, a good friend of the Schiller Institute; Dear Members of the Yemeni BRICS Youth Parliament and its Chairman

Mr. Fouad Al-Ghaffari:

Ladies and gentlemen who are gathered in the Capital of Yemen, Sanaa, I send you the most heartfelt greetings from Germany!

We are fully aware of the tremendous strain you are under as a result of the criminal blockade, which, as long as it continues, means that all this talk in the West about a "rules-based-order" is worse than meaningless. Because if they condone, de facto, this blockade, they condone the result—which is the death and suffering of a very large number of [the] Yemeni people! You have been incredibly courageous and inspiring for all members of the Schiller Institute around the world, by not giving up your fight to have a better future for your country and the world!

In these days, the New Silk Road launched by President Xi Jinping will have its 8th anniversary and the role of the BRICS in the world has increased to become a more and more influential element in world history. I am sure that Yemen will be an important part of it in the not-so-distant future , and [that] your organization will have been the decisive element in having accomplished that, and in that way reconnecting the glorious history of Yemen with a hopeful future.

The Schiller Institute has launched "Operation Ibn Sina," which is to bring modern health systems to Yemen, Afghanistan, and Syria and as a synonym, to have a renaissance of the period, when your region of the world carried the torch of universal progress for all of mankind.

I also like to [recall] how proud my late husband, Lyndon LaRouche, was of your unchanging industriousness for study of his scientific method, and I would like to encourage you to expand it, and make sure that it will have entry into the education system of your country. Yemen will be the birthplace of many geniuses, which will transform humanity into becoming

truly human.

The old paradigm, a world divided by geopolitical aggression and the rule of a few over the many, is clearly coming to an end, and the new paradigm of cooperation, and a dialogue of cultures is becoming stronger and stronger. We join with you, and an increasing number of countries and forces in the effort to bring this change about, and give you the solemn promise, that we will always remain your true comrades-in-arms, until you have gained the sovereignty of Yemen, and are truly free.

With great affection, in the name of the entire international Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

From Jacques Cheminade :

Your Excellency Prime Minister Saleh bin Habtour! Your Excellency Mr. Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen; Members of the Yemen BRICS Youth Parliament, and Chairman Mr. Fouad Al-Ghaffari; Ladies, Gentlemen and Friends of the Schiller Institute, who gathered in the capital of Yemen, I salute all of you from France on this occasion.

My heart is with you in Sana'a. I fully support your fight for independence and justice, to fend off the foreign aggression and evil economic blockade launched against the very life of your people.

Since you are gathered today at the Medical Emergency College, I would like to inform you that our French party, Solidarité et Progrès, fully supports Yemen's commitment for peace and international cooperation, along the lines of the Belt and Road Initiative. We are with you in your fight to place Yemen along the New Silk Road, in the tradition of the incense and gum route.

The Schiller Institute has launched cooperation with all countries in an Operation Ibn Sina to bring a modern health system to all the nations of the world, and first, to care for

people in Yemen, Afghanistan and Syria, the most criminally and unjustly sanctioned by the Western ruling oligarchy. It is time that the nations of the world realize the incredible suffering that the abominable geopolitical wars have created, and replace them with a policy of entente, détente, and coopération: As Charles de Gaulle said, a policy of peace through common, shared economic development. Peace and reconstruction has care, and the right to eat one's fill is the first of all human rights, and it is fully due to all of you.

We follow closely your admirable work with the youth, giving them knowledge and beauty, and a vision of a better future. You have, here, your youth, and we take your youth into our hearts. We admire the commitment to study the wise ideas of Lyndon LaRouche, who himself appreciated the commitment of the Yemen youth, of you, to learn how to build a better future.

We remain fully on your side, to win the peace, independence and common prosperity of your nation. Your future embodies the future, and not only of your region, not only of your country, but of the whole world.

I look now at the pictures of your young men and women: I am inspired. I am inspired by the moral courage and joyful human commitment, despite all odds, despite the horrors of the war. My heart with all of you in Yemen, with all of you.—Jacques Cheminade, Solidarité et Progress

From Hussein Askary:

Your Excellency Prime Minister of Yemen Dr. Abdulaziz Saleh bin Habtour, Your Excellency Engineer Hisham Sharaf, Minister of Foreign Affairs of Yemen, Sisters and brothers in the Yemen BRICS Youth Parliament and its Chairman, my brother Fouad Al-Ghaffari, Ladies and Gentlemen who are gathered in the capital of steadfastness Sanaa,

I salute the steadfast and resilient people of Yemen from the

Swedish capital Stockholm. I wish I could be with you now in Sanaa to share with you this magnificent celebration which is another proof that the resolve of the Yemeni youth does not bend under whatever pressure, and that the legendary Yemeni wisdom remains a beacon that lights the path in front of us towards a better future, towards peace, love and progress.

I have been honored in the past years with working with the BRICS youth and follow closely their diligence and their enthusiasm despite the continued evil aggression and criminal economic blockade which is imposed on all the people of Yemen. But what has been the uttermost source of joy for me and what made me double my engagement to end this aggression and blockade is my work as a representative of the Schiller Institute together with the BRICS youth in 2018 to design the study for the reconstruction of Yemen and integrating it with the Belt and Road Initiative / New Silk Road. [Slide 1: Fouad speaking at event] We were assisted by the Yemeni General Investment Authority and its vice-chairman Engineer Khaled Sharafaddin. [Slide 2: Cover of Operation Felix] The fruit of our joint work was "Operation Felix: The Happy Miracle of the Reconstruction of Yemen." I learned very much about Yemen while working on this study. [Slide 3: Map of Yemen with development corridors] I could even imagine myself wandering all over its territories, from the mountains of Saada and Sanaa to Aden. And the shores of Al-Hudaida and Mokha. From Taiz to the eternal Maarib and to Al-Mukalla, Tarim, and Al-Ghaida.

Yemen is, ladies and gentlemen, a treasure and a gift to the world, its people, history, natural wealth and geographical location [Slide 4: Map of the World Land-Bridge with Yemen at its heart] as a bridge between the oceans and continents. It combines the confluence of the Economic Belt of the Silk Road with the Maritime Silk Road of the Twenty-first Century.

Brother Fouad Al-Ghaffari and his team recognized very early the importance of the Belt and Road Initiative when China

launched it in 2013 and the role of the BRICS nations in charting the path to a new paradigm in the world to replace the failed current world order. Therefore, the victory over this war of aggression and blockade and the building of peace all over the country was first achieved in the minds and imagination of these youth. And it will be achieved, by the will of God, on the solid ground of reality.

One of the most beautiful memories, which I will carry with me for the rest of my life, is when a group of young students from Yemen sent a symbolic gift to our conference in Germany in 2018 [Slide 5: Helga-Zepp LaRouche and Hussein Askary holding posters with Lyndon LaRouche in the middle] which featured the Sustainable Development Goals 2030 with our late teacher Lyndon LaRouche's "Metrics of Development" added on top of them. This was one of the happy moments of LaRouche in the last months of his life.

The bridge between past generations, present generations and future generations is built upon pillars of ideas that are eternal and indestructible. Preserving and immortalizing nations and civilizations is done by taking the most beautiful aspects of the past and enriching them, then handing them over to the coming generations who will carry the mission further into the future. This was one of the thoughts of the great German philosopher and poet Friedrich Schiller.

Dear sisters and brothers, I promise you, as did Mrs. Helga Zepp-LaRouche earlier today, to stand with you and the people of Yemen, as we have done since the first day of the war of aggression until it is stopped, and the blockade lifted. And we will stand with you, if God wills, when you rebuild your country.

I am impatiently waiting for the day when the blockade imposed on the Airport of Sanaa is lifted, so I can visit the Happy Yemen (Arabia Felix) and be among you in person. I wish your First BRICS Day conference all the success! Your brother,

Hussein Askary

From Diane Sare:

To Your Excellency Prime Minister Dr. Abdul Aziz Saleh bin Habtour and Your Excellency Foreign Minister Hisham Sharaf, Mr Fouad Al Ghaffari and all members of the Yemeni BRICS Youth Cabinet;

As a longtime associate of the late Lyndon LaRouche, and as a candidate for U.S. Senate, I would like to congratulate you on the seventh anniversary of your sublime action in choosing to create an association dedicated to the advancement of the people of Yemen, and humanity, through the study of LaRouche's method, and commitment to join a chorus of nations in China's Belt and Road Initiative.

As an American, I am amazed and inspired by your generosity and universal thinking, when it would have been so easy to succumb to bitterness and despair when your nation has been subjected to the most cruel policies imaginable, in part at the hands of my own government. I would like to express the solidarity of all American members of LaRouche's International Caucus of Labor Committees with your efforts.

We in the United States are suffering from another kind of oppression, which may prove to be more deadly if we don't overcome it, which is a deep cynicism about our leaders and our fellow Americans, which prevents our people from rejecting the selfish small-mindedness which inhibits urgently needed action to reverse several decades of destructive, and even genocidal policies.

Your work serves both as a light of inspiration and also a spur to our conscience, that we cannot give up until the United States of John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Martin Luther King, and Lyndon LaRouche is restored, and becomes a true friend of Yemen, of China, and of mankind as a whole.—Diane Sare, Independent Senate Candidate, New York

From Doug and Marsha Malluck:

GREETINGS FROM AMERICA TO THE BRICS CONFERENCE IN SANAA

As US citizens, we are appalled, ashamed, angered by the despicable support being mustered by our government for the ongoing British-Saudi colonialist aggression against the people and nation of Yemen. Among other crimes, it represents a complete betrayal of everything decent in the tradition of the once-noble American Republic.

However, the word “inspired” is just not strong enough to describe our reaction to your event, very appropriately timed to coincide with the eighth anniversary of the Belt and Road Initiative. Lesser men and women might not have even dared to stage such a conference under the adverse circumstances in which you find yourselves.

But your courage and vision opens up the potential, not only to resist evil, but even more, to accomplish tangible, positive good—uplifting your people through the power of human reason.

May your conference be a total success, nothing less than an exemplar for the entire world!—Doug and Marsha Mallouk

**POLITISK ORIENTERING den 19.
november 2021:**

Er Sputnik chok kommet? USA og Kina taler sammen, og EU anerkender kernekraft som grøn energi

Med formand Tom Gillesberg.

Emner:

Schiller Instituttets internationale videokonference

Vil vesten samarbejde med Rusland og Kina om verdens problemer?

Giv vesten en fremtid, ikke blot en nulstilling og afskaffelsen af det moderne industrisamfund.

Biden-Xi Jinping online-topmøde

Diplomatiske initiativer vedrørende Hviderusland-Polen

COP 26: Modstand mod at afskaffe fossile brændstoffer. Udviklingslandene vil have økonomisk udvikling

Mere energi? Byg kernekraftværker og øg fusionskraftsforskning

Fhv. diplomat Friis Arne Petersen: Europa skal tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet og lære infrastrukturøkonomi fra Kina

COVID-19

Vores bedste råd til den danske og andre regeringer:

Lyt til Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche – vi har løsningerne

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En frygtelig afslutning eller et nyt paradigme?

Jeg byder jer velkommen, og er meget glad for at tale til jer, uanset hvor i verden I ser denne konference. For vi er i et ekstremt afgørende øjeblik.

For at starte med en optimistisk mulighed, eller rettere sagt, lad os lave et tankeeksperiment. Det ville faktisk være ret nemt at løse næsten hvert af de mange problemer, vi står over for i dag, hvis flertallet af regeringerne i de europæiske nationer, og muligvis endog USA, ville sige: »OK, vi har kludret i det. Vi er nødt til at ændre vores måde at tænke på. Vi begik en masse fejl. Vi forsømte investeringer i grundlæggende infrastruktur. Vi førte en politik, der tilgodeså spekulation frem for realøkonomien. Vi tillader, at vores landmænd bliver ruineret i en tid med en sultkrise af bibelske dimensioner. Vi burde have vidst, at vi ikke kunne vinde krigen i Afghanistan, som blev til en ubetinget katastrofe. Vi gjorde intet for at overvinde fattigdommen i Afrika. Vi gjorde unødvendigt lande, der var venlige og åbne over for os, som Rusland og Kina, til modstandere ved at lave geopolitiske provokationer. Vi ser ud til at være ude af stand

til at få pandemien under kontrol, fordi vi ikke ønsker at standse privatiseringen af sundhedsvæsenet. Og vi bekymrer os kun om de rige lande har adgang til vacciner. Vi forsømte vores store humanistiske kulturer. Vi tillod vores befolkningers sind at blive forgiftet med en fuldstændig fordærvet underholdningsindustri. Vi tillod vores unge at fortvivle over den kommende verdens undergang ved at strømline medierne med pseudo-videnskabelig propaganda om klimaet.

»Fordi vi erkender, at vi er ved at køre hele systemet i sæk, ændrer vi os. Og vi slutter os til landene i Bælte- og Vejinitiativet, og arbejder sammen med Rusland, Kina og andre nationer for at løse alle disse problemer. Hvilket vi kan, for sammen er vi den kreative art«.

Det ville være rigtig nemt, men er det sandsynligt, at det sker? Desværre ikke, for indtil videre, på trods af den ene politiske fiasko efter den anden, har Vestens etableringer ikke vist nogen evne til at erkende og indrømme deres fejl og foretage de passende rettelser. Som en konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at gå i opløsning.

Kan du huske disse sætninger? »Vores republik tilhører i dag de ti mest magtfulde industrinationer i verden – til de omkring 24 lande med den højeste levestandard«. Manden, der sagde disse ord den 6. oktober 1989, var Erich Honecker [regeringschef i det tidligere Østtyskland]. Tolv dage senere var han ude af embedet, og 34 dage senere faldt Berlinmuren. På det tidspunkt advarede pave Johannes Paul II om, at man ikke skulle drage den konklusion efter det kommunistiske systems undergang, at det vestlige liberale system ville være moralsk overlegent. Og hvis nogen var i tvivl, burde man betragte udviklingslandenes forfærdelige tilstand.

I denne periode holdt jeg mange taler, hvor jeg advarede, at hvis man ville begå den fejl at presse det neoliberale system oven på hele verden, ville det føre til et stadig mere

dramatisk sammenbrud af hele systemet. Det er præcis, hvad der blev forsøgt, samt underforstået i Francis Fukuyamas eufemistiske omskrivning af histories afslutning, og tydeliggjort i idéen om en unipolær verden. Jeg tror, [] det er præcis hvor vi er nu. Jeg tror, [] vi er på randen af [] et systemisk sammenbrud af det neoliberale system. Det vil tage en anden form end slutningen af [] Østtyskland og Sovjetunionen. Men dette system er i færd med at ødelægge sig selv. Den eksistentielle trussel mod den vestlige verden kommer ikke fra planetens såkaldte autokratiske systemer og diktaturer, eller nogen udefrakommende fjende overhovedet. Men udelukkende fra den moralske dekadence, der var resultatet af det kulturelle paradigmeskifte, der startede i 1960'erne, som »clairvoyant« blev identificeret af Lyndon LaRouche på det tidspunkt. Og hvis langsigtede virkninger vi oplever i dag.

Medmindre der er en pludselig vending af dette paradigmeskifte, hvad man kalder den "regelbaserede orden", vil vi kastes ind i en mørk tidsalder med meget lignende karakteristika, som det 14. århundrede, eller endnu værre. Det vil føre til totalt kaos på planeten og verdenskrig.

I løbet af de sidste to uger ved COP26-arrangementet i Glasgow forsøgte man at formå verdens nationer til at sluge en politik for at reducere CO₂-udledninger, som, hvis den blev gennemført, ville føre til en befolkningsreduktion af milliarder af mennesker, og demontere industrinationerne til en præindustriel tilstand. Dette var heldigvis en fiasko, eftersom Rusland, Kina og flere udviklingslande åbenbart har erkendt dette slængs onde hensigter og kun sendte delegationer på lavere niveau. De forfægtede helt andre prioriteter, såsom retten til udvikling for deres lande, eller energisikkerhed. Men det er også bemærkelsesværdigt, at arrangørerne ikke en eneste gang rejste en diskussion om den allerede eksisterende katastrofale hungersnød i mange lande, eller et sammenbrud af sundhedssystemet, eller flygtningekrisen. Vis venligst videoen nu. [videoen af Extinction Rebellions aktioner]

Disse stakkels vildledte unge, vildledt af et finansielt oligarki, er tydeligvis ikke i den virkelige verden. Ingen bekymring for virkeligheden med massesult i udviklingslandene, for civilisationens sammenbrud. Efter flere år med apokalyptiske skræmmescenarier om, at planeten vil koge over (Obamas udtryk), eller at vi kun har 12 år tilbage (det var FridaysForFuture og mange andre), eller kun 18 måneder (som udtrykt af prins Charles for 18 måneder siden), har en massepsykologisk effekt forårsaget frygtelige virkninger. Ifølge det britiske lægetidsskrift [The Lancet] har høje niveauer af øko-angst, især blandt børn og unge, ført til en dramatisk stigning i depressioner, lavt humør, ekstrem psykisk stress og selvmord. Ifølge *The Lancet* viste en undersøgelse blandt 10.000 unge i alderen 16-25 år i 10 lande, at 84% er bekymrede for global opvarmning, 59% er ekstremt bekymrede, og 40% ønsker ikke at få børn. Le Figaro, der rapporterede om dette, tilføjede: »Hver nyfødt mindre ville redde os fra at udlede 58 tons CO₂ om året. Det er 50 rundrejser fra Paris til New York«.

Sammenlign denne pøbel, vist i videoen og styret af det finansielle oligarki, med virkeligheden om massesult rundt om i verden. Den 8. november fremsatte Verdensfødevareprogram (World Food Program) en nøderklæring om, at 45 millioner mennesker er på randen af sult verden over. Især i Haiti, Etiopien, Somalia, Kenya, Burundi, Yemen, Syrien, og Afghanistan. Dette tal stiger eksponentielt på grund af stigningen i priserne på brændstof, mad og gødning. Verdensfødevareprogramets direktør, David Beasley, har lige været i Kabul, hvor han sagde, at Afghanistan står over for den værste humanitære krise på planeten. 95% af befolkningen er i fare for at sulte i de næste seks måneder, og der vil være Helvede på Jorden.

Hvad er Vestens reaktion? Efter 20 års krig var USA's omkostninger 2 billioner dollars, men man skal også tilføje andre NATO-landes omkostninger. Krigen efterlod landet

fuldstændig ødelagt. Vesten tilbageholder nu 9 milliarder \$ af det amerikanske finansministerium, 430 millioner \$ af Commerzbank [Tyskland], lignende beløb fra Bundesbank, Den internationale Betalingsbank (Bank for International Settlements), og så videre. Deres argument er, at medmindre Taleban opfylder visse betingelser, vil pengene ikke blive afleveret.

Hvad tror man, der vil ske, når mere end 30 millioner mennesker i Afghanistan er ved at sulte og fryse ihjel denne vinter? Hvor mange millioner vil forsøge at komme til Europa? Ifølge FN's Flygtningeorganisation (International Organization on Migration) var der 281 millioner flygtninge i verden allerede ved udgangen af 2020, samt omkring 55 millioner fordrevne flygtninge inden for deres egne lande. Det betyder 336 millioner flygtninge, og med et amerikansk befolkningstal på 329,5 millioner, er det 6 millioner flere mennesker end hele USA's befolkning. Og dette sker under en pandemi, som stadig er fuldstændig ude af kontrol.

Nu er der en enorm krise ved grænsen mellem Hviderusland og Polen, med flere tusinde flygtninge, som hverken har mad, vand eller husly i frostgrader. Hvad har den polske regering gjort? Den sendte 15.000 polske soldater til området; den har rejst pigtrådshegn. De beskylder sammen med EU Lukasjenko for at være en diktator, fordi han bevidst skulle have sendt disse mennesker på vej mod Polen, som hybrid krigsførelse. NATO's generalsekretær, Stoltenberg, er allerede involveret og kommer med udtalelser. Der er opfordringer til NATO om at støtte Polen. Beskyldninger om at disse flygtninge sendes bevidst, er fuldstændig svigagtige. De er flygtninge, der kommer fra Irak, Syrien, Congo, Cameroun og andre steder. Det er ikke Lukasjenkos skyld, at de er der; men fordi USA og andre lande førte en krig mod Irak i 2003 baseret på løgne, som aldrig rigtig er stoppet siden. De indførte de såkaldte Cæsar-sanktioner mod Syrien for at forårsage et regimeskifte mod Assad-regeringen ved at sulte befolkningen ihjel, så de

forhåbentlig ville rejse sig. Ifølge den katolske kardinal Zenari fra Syrien har dette kastet over 90% af befolkningen ud i fødevareusikkerhed og ekstrem fattigdom.

Dmitri Polyanskij, Chargé d'Affaires ved den russiske FN-mission, som har talt ved vores Schiller-konferencer gentagne gange, rapporterer, at flygtninge i mange tilfælde er blevet tævet ved den polske grænse, drevet tilbage til Hvideruslands territorium, og at dette er en total skændsel. En overtrædelse af alle internationale konventioner. Det er åbenlyst, at disse er de vestlige værdier i den regelbaserede orden, som er blevet citerede så mange gange.

I midten af denne krise har Tysklands præsident, Steinmeier, intet bedre at gøre, end at modtage Hvideruslands oppositionsleder, Tikhanovskaya, der fik 10% [af stemmerne] i det sidste valg, men som er blevet erklæret som vinderen af EU. Den tyske udenrigsminister, Maas, og EU opfordrer til flere sanktioner og de mødes i morgen for sandsynligvis at beslutte dette. Lykashenko har sagt, at han ikke vil acceptere dette og vil måske afskære den energiforsyning, som går gennem Hviderusland. Der er en stor debat i EU lige nu, angående spørgsmålet om de burde finansiere opførelsen af et befæstet ydre hegn rundt om EU. Så, vi er tilbage ved dystopien i Jean-Christophe Rufins bog fra 1991 med titlen: »*Imperiet og de nye Barbarer*«, som diskuterer idéen om at bygge en ny grænse rundt om Europa, hvor igennem Sydvestasien og Afrika [lydtab] ... fejlslagne stater med et par enkelte flygtningelejre, finansieret af EU, rundt omkring, som Pave Frans allerede har sammenlignet med koncentrationslejre, og hvor Frontex er involveret i operationer, som holder folk tilbage, hvor de tydeligvis ikke har taget i betragtning at mange flygtninge dør – drukner eller dør på andre måder. Så, man må gøre sig det fuldstændig klart: Hvis man får et hyperinflationært sammenbrud af systemet, ligesom det i Weimarepublikken i Tyskland i 1923, men denne gang ikke i ét land, men i alle lande, hvor der ikke er nogen

pengekontrol; og hvis de gennemfører planerne, som blev diskuteret i Glasgow om Den store Nulstilling, da vil man få migrationer af folk, som vi ser det i stigende grad, der forsøger at komme fra Syd- og Mellemamerika op til USA, og fra Mellemøsten og Afrika op til Europa, ikke blot som migranter, men folkevandringer – migrationer af hele befolkninger, ligesom i oldtiden.

Angående den større strategiske situation mellem stormagterne – i forsøget på at vurdere de forvirrende, modstridende udtalelser, som kommer fra Biden-administrationen i forhold til USA's relationer med Kina og Rusland, den ene dag lovende, den næste dag modbevist af provokative handlinger fra USA's side omkring Taiwan eller Ukraine eller Sortehavet – bør man ikke glemme bemærkningerne fra kommandøren for USA's strategiske kommando, admiral Charles Richard, som allerede tilbage i februar dette år skrev følgende i magasinet *Proceedings of the Navel Institute* (Procedurer for Flådeinstituttet): »Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, som involverer atomvåben, hvis de anså tabet i konventionel krigsførelse ville true regimet eller staten. Som konsekvens må USA's militær forandre deres grundlæggende antagelse fra, at brug af atomvåben ikke er muligt, til, at brug af atomvåben er en meget reel mulighed.« Denne udtalelse er værd at notere sig. Hvor sandsynligt er det, at Rusland eller Kina ville tabe i tilfældet af én af de to største muligheder for en regional krise, hvis konventionelle militære aktioner blev til virkelighed? Angående konventionelle angreb mod Rusland, ville det være klogt af admiral Richard at læse Leo Tolstojs *Krig og Fred* om Napoleonskrigene, understøttet af de strategiske studier fra Friedrich Schillers svoger, Ludwig von Wolzogen, som havde udarbejdet planen for de preussiske reformatorer og den russiske tsar for at lokke Napoleon ind på Ruslands enorme territorier, hvor han ville gå til grunde ved at strække sig for meget ud, logistisk

og materielt. Da den napoleonske krigskampagne var slut, var Napoleons hær banket ned til blot et par få, sølle grupper af folk, som knapt nok klarede det tilbage til Vesten. Og det er velkendt, at arkitekten til 2. Verdenskrig intet havde lært af det [lydtab]. Den store Fædrelandskrig er stadig ganske levende i sindene på den russiske befolkning. Så, USA's og NATO's styrker har bestemt studeret, hvordan en konventionel krig mod Rusland ser ud, og det er overhovedet ikke nogen mulighed.

For nyligt, efter at nogle meget vildledende signaler kom fra USA om deres støtte til mulig taiwansk uafhængighed, som nåede sit højdepunkt med præsident Bidens såkaldte »fadæse« – at USA ville forsvare Taiwan i tilfældet af en invasion fra fastlandet – var de kinesiske medier fyldt med artikler, som udtrykte tillid til, at PLA [Folkets Befrielseshær] ville vinde enhver konventionel krig med lethed. Rigtignok, hvordan ville nogen konventionel styrke kunne vinde mod en højt motiveret befolkning på 1,4 milliarder mennesker, som er fast besluttet på, aldrig at lade Ydmygelsens Århundrede, hvor fremmede magter invaderede deres land og overtog territorier, gentage sig. Særligt hvis den logistiske understøttelse af den anden side befinder sig 11.000 km væk.

Daniel Ellsberg, i anledning af 50-årsdagen for offentliggørelsen af Pentagon-papirerne tidligere i år, henviste til et forslag fra John Foster Dulles om at starte en atomar udveksling med Rusland og Kina i Taiwanstrædet, selv på bekostning af Taiwans tilintetgørelse, blot for at bevare den amerikanske strategiske position. Han citerede et delvist frigivet studie fra RAND Corporation fra 1958 med titlen »Krisen i Taiwanstrædet i 1958: En dokumenteret historie«; et skrift, der burde anbefales som læsemateriale for vores nulevende borgere, der endnu engang som søvngængere risikerer at påbegynde en verdenskrig. Ellsberg henledte til muligheden for, at en

lignende diskussion finder sted i dag og henviste til citatet nævnt tidligere. Dernæst udtrykte han sine bekymringer over, at uden disse diskussioners offentliggørelse i tide, vil civilisationen ikke overleve atomvåbnenes æra. Admiral Richard har før nævnt, at alt imens der er små tegn på en forbedring i forholdene mellem USA og Rusland og Kina, såsom topmødet mellem Biden og Putin, de strategiske samtaler i Genève eller NATO's generalsekretær Jens Stoltenbergs udtalelser om at Kina ikke er fjenden, tager det normalvis kun en dag eller lignende indtil koldt vand er hældt på det håb, gennem en eller anden provokerende handling omkring Taiwan, Ukraine eller den nuværende indsats af rekognosceringsfly og amerikanske krigsskibe i Sortehavet, hvilket talsmanden for det russiske forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, advarede om, og sagde at Rusland betragter det som et studie af det forventede krigsområde i tilfælde af, at Ukraine forbereder sig på at løse konflikten i sin sydøstlige del med magt.

Nogle gange er disse aktioner dybt provokerende og farlige for den regionale sikkerhed og den strategiske stabilitet. Men andre gange er de også latterlige, som da vores ukuelige forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, sendte en fregat til det Indiske Ocean og Stillehavet for at vise fanen. Måske håber hun – og Vesten sammen med hende – at de vil vinde ved at få det kinesiske folk til at grine sig selv ihjel.

Men det alvorlige spørgsmål er: Kan en krig mellem stormagterne undgås? Den egentlige grund til alle disse spændinger er Kinas opstigning. En opstigning som ikke kan stoppes, fordi Kina, i de sidste 40 år, grundlæggende set har truffet de rigtige økonomiske beslutninger. At hjælpe 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, dernæst, gennem Bælte- og Vejinitiativet, at tilbyde den kinesiske model til udviklingslandene, som for

første gang har en mulighed for at overvinde underudviklingen efterladt af kolonimagterne, som blev videreført af Den internationale Valutafond, Verdensbanken og det neoliberale finanssystem.

Eftersom fattigdom og sult, uden tvivl, er blandt de værste overtrædelser af menneskerettighederne, har Kina gjort mere for at beskytte menneskets rettigheder end noget andet land på planeten. Men det er præcis den »forbrydelse«, som det vestlige finansoligarki er så misfornøjet over. Hvis man læser Klaus Schwabs seneste bog, *Stakeholder Capitalism*, lægger han det hele på bordet. Det er kampen mod fattigdom og ønsket om at føre et bedre liv, som »ødelægger planeten«. Og derfor er det afhjælpningen af fattigdom, der må stoppes, hvis man ønsker at redde planeten. Eftersom Kina er hovedmotoren for dette, så er Kina – ifølge denne logik – fjenden, som skal indskrænkes. Og der bliver nødt til at være et regimeskifte i Kinas kommunistiske Parti, ligesom i artiklen om »Det længere telegram« fra Det atlantiske Råds hjemmeside i januar måned. Så, det stemples som et diktatur, et autokratisk regime osv.

Men faktum er, at Kina, med en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, indtil nu kun har haft 4.600 dødsfald fra COVID-19, sammenlignet med 760.000 dødsfald i USA, som har en befolkning på 329,5 millioner mennesker, og Tyskland med 97.300 dødsfald og 83,24 millioner mennesker. I denne forstand er denne verdens Klaus Schwab'er de værste overtrædere af menneskerettigheder af alle, og det er det pæneste man kan sige om dem.

Så, frem for at blive hevet ind i en konflikt med Rusland og Kina, som kun kan føre til tilintetgørelsen af alle, så burde vi vende tilbage til listen af fejltagelser, nævnt i begyndelsen, og rette op på dem. I betragtning af krisens størrelse, må dette begynde med et nød- og hasteprogram for at redde Afghanistan og Haiti med en todelt tilgang. Et omgående og dybdegående humanitært program – fødevarer,

medicin, brændstof, energi, krisecentre. Til dette formål må alle det afghanske folks penge blive frigivet, og donorlande, både i tilfældet af Afghanistan og Haiti, må omgående genoptage støtten af tilstrækkelig nødhjælp. Der må være fuld, international støtte for integrationen af Afghanistan i Bælte- og Vejinitiativet, samt et reelt genopbygningsprogram for Haiti. Alle nabolande til Afghanistan – de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, Indien, Rusland og Kina – har en grundlæggende interesse i at redde og stabilisere Afghanistan. USA og NATO-landene, som har ført krigen i 20 år og efterladt landet i en katastrofal tilstand, er moralsk forpligtede til at bidrage, både med øjeblikkelig støtte, såvel som den økonomiske genopbygning af landet...

Det burde være åbenlyst, som Lyndon LaRouche på insisterede allerede i 1973 med sin Arbejdsgruppe mod et biologisk Holocaust, at denne og andre pandemier, der allerede kan anes i horisonten, kun kan komme under kontrol, hvis den skrækkelige underudvikling i store dele af verden overvindes for altid. Dette må realiseres nu ved at begynde med skabelsen af et moderne sundhedsvæsen i hver eneste nation med Afghanistan og Haiti som højeste prioritet, men naturligvis også Yemen, Syrien og alle de andre lande i forfærdelig nød. Med hensyn til Afghanistan burde vi kalde det Operation ibn Sina; ibn Sina, eller Avicenna som han kaldes i Vesten, fordi denne fremragende person repræsenterer en tradition forbundet med den største stolthed i dette land.

Der er forskellige historiske kilder, der debatterer om det blot var faderen, Abdullah, som blev født i Balkh, eller også ibn Sina. Balkh, som befinder sig i Afghanistan, og andre steder med samme navn i Usbekistan eller Persien (Iran). Det er ikke vigtigt. Han er en søn af Baktريا-området, hvad man plejede at kalde De Tusinde Byers Land på den gamle græske civilisations tid. Ibn Sina, som blev født i 980 e.Kr. og døde i 1037, opfattes af alle som faderen for moderne lægekunst.

Han var også en filosof, en geolog og en astronom. Han studerede jordskælv og skydannelser. Han udviklede metoder indenfor kemi, såsom at lave svovl. Han var også en dygtig poet og skrev dramaer. Men særligt indenfor lægevidenskaben lavede han absolut revolutionære gennembrud. For eksempel fastslog han de forskellige organers funktion, pulsen, forbindelsen mellem nerverne og musklernes bevægelser. Han opdagede meningitis, brystkræft, gulsot og blæresten. Han lavede et helt katalog med medicin. Han var den første til at udvikle psykoterapi. Han skrev et kompendium om sjælen; en afhandling om, hvordan sjælen kan helbredes; helbredelsen af tvivl og fortvivlelse. Han skrev mere end 200 bøger, måske sågar det dobbelte. Hans Kanon om Medicin var standarden indenfor lægevidenskaben i Europa indtil det 17., og i nogle tilfælde sågar det 19., århundrede. Ibn Sina videreudviklede også det omfattende, metafysiske begreb i traditionen fra Platon, al-Farabi og al-Kindi. Han udviklede det yderst vigtige begreb om den nødvendige eksistens, wājib al-wujūd, hvilket er arabisk for Gud. Alle de andre eksistenser eksisterer kun, ifølge dette begreb om den nødvendige eksistens, fordi Gud gør dem mulige. Denne idé fra ibn Sina havde indflydelse på mange tænkere i alle mulige forskellige religioner. Han var også højt respekteret af, blandt mange andre, Dante, som nævnte ham i Convivio og Den guddommelige Komædie, såvel som Nikolaus Cusanus, og i flere tekster, såsom sit forsvar af sin De Docta Ignorantia mod professor Wenck og sine kritikpunkter. Kues skriver: »Før Avicenna, gjorde den guddommelige Platon i sin Parmenides-dialog et meget nøje forsøg på at åbne vejen til Gud, fordi hvert billede, som billede, ikke kan nå sit ideals sandhed«.

Så, Afghanistan har hårdt brug for moderne hospitaler, der kunne blive bygget på to uger, som kineserne har bevist det i Wuhan. De har brug for moderne, uddannede læger. Mange afghanske læger er lige nu i Europa eller USA. De har brug for uddannede sygeplejersker. Og hvilket bedre navn kunne gives til disse bestræbelser end ibn Sina for at mindes traditionen

af en af de største tænkere i universalhistorien? Avicenna er samtidig forbindelsen mellem alle de europæiske og islamiske nationers humanistiske tradition, på grund af alle idéerne fra det gamle Grækenlands filosofi, hvilket han igen havde stor indflydelse på. Og han prægede samtidig talrige tænkere i mange lande.

Så, lad os bestræbe os på at få den støtte og de styrker samlet internationalt for at opbygge et moderne sundhedsvæsen på hastebasis i hans navn. Ved fast at beslutte os for dette, kan vi i Vesten måske også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som kræves, for at undslippe denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.

Operation ibn Sina må også blive til et krystalfrø for samarbejde mellem Rusland, Kina, USA og de europæiske nationer i forsøget på at redde Afghanistan. Hvis vi kan overvinde den geopolitiske tankegang med denne fælles mission, kan dette blive til en af de hårdt tiltrængte, tillidsstyrkende skridt i at skabe en ny model for internationale relationer på det strategiske plan. At kunne konfrontere og løse alle problemerne af bibelske dimensioner, som David Beasley fra Verdens Fødevareprogram kaldte dem – verdens hungersnød, pandemien og milliarder af menneskers underudvikling. Samarbejdet med Bælte- og Vej-Initiativet er den eneste praktiske ramme, som allerede er tilgængelig, hvad løsninger angår. Så, frem for at foreslå den opblæste Global Gateway, som Ursula von der Leyen har til hensigt at offentliggøre i de kommende dage i løbet af hendes besøg i Washington, hvilket den tyske avis Handelsblatt karakteriserer som »langt under forventningerne uden at nævne konkrete projekter eller prioriteter« og som en »tabt mulighed«, så må de europæiske nationer og USA tage imod et samarbejde for gensidig vinding i et fælles samfund med en fælles fremtid, som præsident Xi Jinping har snakket om.

Lad mig nævne et sidste punkt. For at overvinde denne mangfoldige krise, der er uden sidestykke, har vi ikke blot brug for et fuldstændigt nyt paradigme i internationale relationer, et fordomsfrit studie i hvad Kina gør rigtigt økonomisk set, og hvorfor Vesten har været ude af stand til, eller manglet viljen til, at udvikle de såkaldte udviklingslande. Der må frem for alt andet være en seriøs undersøgelse af grunden til, at det var muligt for min afdøde mand Lyndon LaRouche at forudse alle aspekterne af den nuværende krise, som han indsigtfuldt førte tilbage til det kulturelle paradigmeskifte fra 1964-72, hvor New Age-modkulturen blev bragt i spil, og hvorom han advarede i utallige artikler. Blandt disse, en fra 1998, »Hvordan man bør tænke i krisetider«, hvor han siger, at medmindre dette paradigme vendes rundt, vil det true eksistensen af den globale civilisation. I disse artikler identificerede han introduktionen af forskellige former for kulturrelativisme – T-grupperne og Regnbuekoalitionen – som opdelingen af alle fra alle gennem hver eneste mulige forskel mellem etnisk herkomst, køn osv., som værende princippet om, at alt er tilladt, hvilket ville ødelægge samfundet indefra. Tænk på det videoklip, som vi så i begyndelsen af mine bemærkninger, af den dionysiske folkemængde, der i sandhed kunne skabe en mistanke om, at nogle fra det ydre rum har overtaget disse unges sind, der muligvis stadig har den menneskelige fremtoning, men vis hjerner tydeligvis ikke er af denne art.

Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk rundt om i verden at undersøge, hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysiske økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet.

Mange tak.

Dennis Speed (ordstyrer): Mange tak skal du have, Helga. Hvis nogen lige er begyndt at deltage, vil vi byde jer velkommen til formiddagens første panel af det internationale Schiller Instituts konference, »Alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«. Vi inviterer jer alle til at blive en del af Schiller Instituttet; vi siger jo, at det er meningen at alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles. Det indebærer dig, og vi vil gerne starte med dig. Så, vi håber at du vil blive medlem. Man kan gøre dette ved at følge linket, som vises på skærmen. Vi byder dig velkommen blandt os.

Resumé & videoerne: Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En ny mørk middelalder eller fred gennem udvikling

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided? – Panel 1 from Schiller Institute on Vimeo.

The Science of Physical Economy – Panel 2 from Schiller Institute on Vimeo.

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller Institute on Vimeo.

The Beauty of True Human Culture – Panel 4 from Schiller Institute on Vimeo.

Schiller Instituttets Konference: En ny mørk tidsalder eller fred gennem udvikling

14. november (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference, afholdt den 13.-14. november med titlen: »Alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, begyndte meget passende med sopranen Lisa Bryces opførelse af Johannes Brahms' lied, *Von ewiger Liebe* (»*Af evig kærlighed*«). Aldrig før har der været et øjeblik i historien, hvor selve civilisationens eksistens har været så truet, hvor kreativitetens og kærlighedens magt, de kvaliteter som adskiller mennesket fra dyret, så tydeligt påkrævet af verdens borgere for at sikre, at menneskeheden overlever for at bevare denne særlige art, skabt i Guds billede (»*Imago viva Dei*«).

Lyndon LaRouche sagde følgende i et videoklip fra en tale i Tyskland, givet den 2. juli 2011, og som blev vist på konferencen: »Hvad er der i os, som ikke findes i andre levende arter vi kender til? Som måske, på en eller anden

måde, mirakuløst, kunne udstikke en skæbne for vores menneske race, som vi ikke ser i nogen anden levende art? Navnet på den specifikke kvalitet, som vi erkender i den menneskelige art, der ikke eksisterer i nogen anden kendt, levende art? Der er en kreativ kvalitet, som er absolut unik for menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis man ikke forstår kreativitet, så har man ingen billet til at overleve endnu! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du gør brug af den. Alt du skal gøre er at vedtage en -politik for nulvækst, en politik med nul teknologisk vækst: Jeg kan garantere dig for, at din udryddelse vil komme, leveret til tiden! Jeg ved ikke hvornår den tid er, men det er snart, i den geologiske og galaktiske tids målestok.«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident, begyndte sin tale med et »tankeeksperiment«, hvor hun bemærkede: »Det ville faktisk være ganske enkelt at løse næsten hvert eneste af de mange problemer vi konfronteres med hver dag, hvis størstedelen af de europæiske nationers regeringer, og muligvis sågar den amerikanske administration, ville sige: 'Okay, vi tog fejl. Vi bliver nødt til at forandre vores tankegang. Vi begik en masse fejl'«. Hun henviste til nogle af de fejltagelser: at overgive finanssystemet til spekulation, at forsømme udvidelse af infrastruktur og landbrug, at føre krig for krigens skyld, alt imens man forvandlede Rusland og Kina til fjender frem for venner, at privatisere sundhedsvæsenet, at fremme det grimme og perverse som "underholdning" og fremme falsk videnskab om klimaet.

Men, fortsatte hun, sandsynligheden for sådan en ærlig beskrivelse af vores fejltagelser er ikke særlig stor, »fordi Vestens etablissement indtil videre, til trods for den ene politiske fejltagelse efter den anden, har vist nul evne til at erkende og tilstå deres fejl og vedtage de passende korrektioner. Som konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at disintegrere.«

Men, udtalte Zepp-LaRouche, »[v]i i Vesten kunne muligvis også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som vi har brug for, for at komme ud af denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.« Ved at deltage sammen med Kina i det største infrastruktur- og udviklingsprojekt i historien, Bælte- og Vejinitiativet, sagde hun, kan vi skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Hun afsluttede som følger: »Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk, rundt om i verden, at undersøge hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysisk økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.«

Første panel: »Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

En anden taler på det først panel var fr. Chen Xiaohan, stedfortrædende general-sekretær for Det kinesiske folks forening for fred og Nedrustning, tog fat på spørgsmålet: »Relationer blandt de store nationer og global udvikling«. Hun forklarede: »Hele verden er gået ind i en periode med turbulens og forandring«, men fortsatte: »Den nye situation frembringer nye muligheder, ligeså vel som udfordringer«. Imens hun opfordrede alle nationer, særligt stormagterne, til at arbejde sammen for udviklingen af alle nationer, italesatte hun også forskellige synspunkter om »demokrati«, i Vesten såvel som i Kina. Hun sagde: »Som Præsident Xi har understreget, er demokrati ikke en

udsmykning, eller en fremvisning, men for at løse problemer, som folk bliver nødt til at løse. Demokrati er alle befolkningers rettighed, ikke et monopol af få lande. Om et land er demokratisk eller ej, burde afgøres af dets egen befolkning, ikke gennem at pege fingre af få udenforstående; burde bedømmes af det internationale samfund, ikke af et selvhøjtideligt fåtal... Det er udemokratisk at bedømme verdens farverige politiske systemer med en enkelt målestok og undersøge menneskehedens farverige politiske civilisationer med ensfarvede øjne.« Fr. Chen beskrev befolkningens deltagelse på alle niveauer i lokale, regionale og nationale politiske diskussioner og i udvælgelsen af lederskabet.

Hun betonedede det »Globale Udviklingsperspektiv«, foreslået af Præsident Xi Jinping ved den Generelle Debat af det 76. møde i FN's generalforsamling, »som opfordrede til overholdelse af begrebet om at vægte udvikling først og mennesker først«, og »et mere lige og afbalanceret globalt partnerskab, for at give en ny impuls til udviklingslande for at fremskynde udvikling«.

To førende repræsentanter fra Rusland adresserede den uhyrlige spænding mellem USA og Rusland, og tilskyndede til nødtiltag for at undgå krig gennem samarbejde. Ambassadør Anna Evstigneeva, den permanente, stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderations mission ved FN, talte om situationen i Afghanistan, hvor den hastige tilbagetrækning af USA's tropper efterlod alle, herunder også Taliban, ude af stand til at håndtere de sammenstyrtede strukturer efter 20 års krig. Hvis Afghanistan tillades at »falde ned i afgrunden«, kunne det bringe hele regionen med sig. Hun foreslog, at den »udvidede trojka«, som består af et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Pakistan, må tage skridtet til at frigøre pengene, som tilhører den afghanske befolkning, gøre en ende på sanktionerne og samarbejde for

at genoprejse økonomien.

Dr. Andrey Kortunov, administrerende direktør for Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC), stillede spørgsmålet: »Findes der en vej frem til et forbedret forhold mellem USA og Rusland?« Imens han mådeholdent talte om de yderst store provokationer fra USA's og NATO's styrker, som finder sted langs Ruslands grænser, rejste Kortunov spørgsmålet om Friedrich Schillers åndelige arv, som en poet og filosof, og opfordrede os alle til at leve i vores århundrede, uden at blive dets kreatur, samt Schillers advarsel om at give folk hvad de har brug for, frem for det de ønsker. De små skridt hen mod samarbejde med Biden-administrationen – indenfor våbenkontrol, i forhindringen af spredning af masseødelæggelsesvåben og indenfor cyberangreb – er vigtige, sagde han, men der har ikke været noget gennembrud, ingen forandring til det bedre. Ingen ny begyndelse er mulig, eftersom USA fortsætter med at anklage Rusland for mange ting, som ikke har noget sandfærdigt grundlag. De næste få måneder er kritiske, men han forudser ingen dramatisk forandring indtil 2024, når der kunne komme et »generationsskifte« i Det hvide Hus og i Kongressen. Overlevelsen af denne krise kræver en erkendelse af en »Global Fællesnævner«.

Oberst Richard H. Black (tidl.), tidligere senator i staten Virginia og tidligere Chef for Hærens afdeling for Kriminalret, Kontoret for Auditør ved Pentagon, talte angående spørgsmålet: »Amerikansk-kinesiske relationer: Potentialet for undgåelse af krig og Samarbejde«. Han gennemgik genåbningen af Kina efter Præsident Nixons besøg i 1972, og den store fordel af Kinas opstigning for både USA, Kina og resten verden, og advarede imod det voksende anti-Kina-hysteri. Provokationerne omkring Taiwan truer med at underminere verdensfreden, sagde han, ligesom dette er tilfældet for de vilde løgne om

uighurerne, hvor al-Qaeda-relaterede terrorister blandt uighurerne blev overvundet, hovedsageligt gennem et enormt uddannelsesprogram for unge uighurer i midlertidige interneringslejre, samt den økonomiske udvikling af regionen.

Dr. George Koo, formand for Burlingame-stiftelsen og en ledende fortaler for det amerikansk-kinesiske samfund, fortsatte denne tanke: »Vores verdens fortsatte beståen afhænger af om USA og Kina kan enes«. Han gennemgik de mange angreb på Kina, en efter en, og viste hvordan de både er falske og selvhævdende, men også er meget farlige. FBI's angreb på kinesiske videnskabsfolk, som arbejder i USA, er et eksempel på at skyde os selv i foden. Han hævdede, at Kina helt sikkert vil overgå USA økonomisk, såvel som i videnskab og teknologi, meget snart, men at USA's egeninteresse, frem for at begrænse eller sågar at konkurrere, er at tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet.

Den tidligere NSA-analytiker, Kirk Wiebe, gennemgik arbejdet han foretog sig i samarbejde med Bill Binney, i at afsløre Russiagate-svindelnnummeret, »at historien om at Rusland hackede den Demokratiske nationale Komité på ingen måde kunne bekræftes af bevismateriale«. Han sagde, at hvis Julian Assange og Edward Snowden var blevet tilladt at tale til den amerikanske befolkning, ville krigene for regimeskifte ikke være blevet støttet af befolkningen.

Andet panel: Videnskaben om Fysiske Økonomi:

Dette panel begyndte med en opførelse af en del af Mendelssohns oratorium, *Elias*, med bassen Kevin Thompson, akkompagneret af Dura Jun. Hovedtalen blev givet af *EIR's* økonomiske medredaktør, Paul Gallagher, som belyste den tilsigtede skabelse af den nu

omsiggribende hyperinflation ved hjælp af Lyndon LaRouches Typiske Kollapsfunktion («trippelkurven») til at påvise den enorme pengetrykning, særligt efter 2008, efterfulgt af den famøse konference i Jackson Hole i 2019, hvor Mark Carney og BlackRock-gruppen bekendtgjorde »regimeskiftet« i det vestlige finanssystem. Den forandring blev formelt godkendt ved COP26 i Glasgow denne måned, hvor den samme gruppe skabte et vestligt bankkartel for at overtage kontrollen over suveræne regeringer for at være i stand til at diktere kreditpolitikken indenfor energi, industri og landbrug til fordel for en ny grøn boble, i håbet om at redde det kollapsende vestlige banksystem i blot lidt længere tid, imens gælden bliver udslettet gennem en kæmpe devaluering af dollaren. Gallagher påviste den inflation på 11%, som førte til sammenbruddet i 2008, efterfulgt af nær ingen inflation indtil 2019, og nu en pludselig stigning på 30% siden 2019, med 125% fra juli til oktober. Denne fascistiske politik vil slå fejl, ligesom den fra nazisternes finansminister, Hjalmar Schacht, og kun indførelsen af Glass/Steagall-loven kan forhindre en disintegration af det vestlige finanssystem.

Et afsnit om Afghanistan efterfulgte, begyndende med Pino Arlaachi, der, som FN's ansvarlige for narkotikabekæmpelse fra 2000-2001, forhandlede succesfuldt med Taliban for at udslette næsten al valmueproduktion. USA's politik i dag, sagde han, synes at være at udsulte befolkningen for at kunne opnå et regimeskifte – en forbrydelse mod menneskeheden ifølge international lovgivning.

Amna Malik, præsidenten for Centret for pakistanske og internationale Relationer (COPAIR), fordømte den humanitære katastrofe, som udfolder sig i Afghanistan og krævede handling, herunder en »donorkonference« for at skaffe de nødvendige finansielle midler. Hun henviste til den »udvidede trojka« med USA,

Rusland, Kina og Pakistan, som mødes i Islamabad den 11. november, og opfordrede dem til at vedtage fælles nødtiltag.

Dr. Shah Mehrabi, på nuværende tidspunkt en professor i USA, men også et medlem i guvernørernes bestyrelse i Afghanistans centralbank (siden 2002) og formand for dets tilsynscommité, betonedede, at situationen i sit land allerede var ved at falde fra hinanden længe inden tilbagetrækningen af USA's styrker den 15. august og Talibans overtagelse. Den fuldkomne afskæring fra al bistand, som havde båret 60% af økonomien i løbet af USA's og NATO's besættelse, tvinger økonomien hen imod »fuldt stop«. Han opfordrede til et omgående samarbejde med Taliban og bemærkede, at Taliban ikke havde gjort noget forsøg på at overtage de pengemidler, som er blevet i centralbanken – rent faktisk har de indsamlet 50 millioner dollars fra korrupsion i de tidligere regeringsmedlemmers hjem og overdraget dem til centralbanken, hvilket modbeviser USA's påstand om, at de ikke kan stole på Taliban, og derfor ikke frigiver det afghanske folks penge.

Iliad Alexander Terra, stifter og præsident af Rådet om globale Relationer, sagde, at nogle afghanere er så desperate, at de sælger deres børn for at få mad. Han henviste til det faktum, at Afghanistan har været i krig i de sidste 40 år, men at ødelæggelsen af den tidligere blomstrende region går tilbage til »Det store Spil« (»The Great Game«) mellem det Britiske Imperium og det Russiske Imperium i det 19. århundrede. Han opfordrede det internationale samfund og de afghanske borgere i udlandet til at arbejde sammen med Schiller Instituttet for at mobilisere de nødvendige kræfter for at redde landet.

Dennis Small, *EIR's* redaktør for Sydamerika, præsenterede den enorme vækst i narkotikaproduktion og -misbrug under »A/S Narkotika«, bankkartellet, som har kontrolleret den internationale narkotikahandel i løbet af det sidste årti. Marihuana er det stof, hvoraf der er den største mængde

og pengeindtjening i dag på grund af legaliseringen i de fleste amerikanske stater. Både Afghanistan og Haiti står nu på randen til et komplet sammenbrud på grund af A/S Narkotikas magt, hvor banker, som ikke blot »tillader« dette, men driver det og forhindrer den hårdt krævede assistance nødvendig for at stoppe det. Han viste, at en økonomisk udviklingspolitik, der skaber arbejdspladser til ungdommen, er det eneste som kan gøre det muligt at slå ned på de bander som kontrollerer Haiti, samt andre nationer verden over.

Mange andre talere talte om Haitis krise, kampen mod fattigdom og kampen for at oprette et moderne sundhedssystem i hvert land. Udskrivningen af alle præsentationerne og diskussionen vil være tilgængelig i den *EIR*-udgave, som udkommer den 26. november. Hele videoen af panelet kan ses her:

https://vimeo.com/644513050?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Tredje panel: »Der er ingen grænser for vækst i Universet«

Panelet åbnede med en opførelse af Beethovens sang, »Abendlied unter'm gestirnten Himmel« (»Aftensang under Stjernehimlen«), af John Sigerson, akkompagneret af Margaret Greenspan.

Hovedtalen fra en leder af LaRouche-Organisationen, Jason Ross, påviste hvordan den vanvittige »Grønne New Deal« og anti-udviklings-politikken ikke kommer fra den tankeløse »venstrefløj« og hjernevaskede børn, som råber op på gaderne, men fra det højeste niveau i oligarkiet, der overgiver den økonomiske politik til det globale bankkartel for at gennemtvinge dets malthusianske ødelæggelse af menneskeracen. Han forklarede, at LaRouche længe har sammenlignet dette grønne folkemord med historien om Prometheus, som blev tortureret af de olympiske guder for sin »forbrydelse« – at give ildens magt til

menneskeheden.

Dr. Augustinus Berkhout, emeritus professor i geofysik ved Delfts teknologiske Universitet og et medlem af Hollands kongelige akademi for kunst og Videnskab, præsenterede sit stærke »Budskab til de unge mennesker ved COP26«. [<https://clintel.org/message-to-the-young-people-present-at-cop26/>] Han henviste til de »stinkende rige« oligarker, der samledes i Glasgow, og som fortalte de unge, at deres fædre og oldefædre havde forårsaget en katastrofe ved at opdage nye principper indenfor videnskaben, som havde forøget befolkningsantallet og samtidig skabt en højere levestandard, og løj om at det ødelagde planeten og ødelagde deres fremtid. Han præsenterede syv punkter under overskriften: »Kære unge, vær venlig at vågne op«, herunder fakta om, at CO2 er et stort gode for planeten og for menneskeheden, imens det nærmest ikke har nogen indflydelse på klimaet, og at klimaet og miljøet er to forskellige fænomener. Han påpegede, at videnskaben selv er i en krise, som et resultat af dette bedrageri, der udbredes i vores skoler og i medierne.

Prof. Sergey Pulinets fra Rumforskningsinstituttet i Moskva og Det russiske Videnskabsakademi, talte om »Forudsigelser af jordskælv ved videnskabens Grænseområder«, og omtalte både gennembruddene i rumbaserede teknikker for forudsigelse af jordskælv, samt grunden til at »etablissementets« seismologer insisterer på, at forudsigelse af jordskælv er umuligt.

Prof. Carl Otto Weiss, direktør og professor (tidl.) for Det tyske hovedinstitut for Meteorologi i Braunschweig i Tyskland, afslørede de gentagne »forudsigelser« om, at verden ville blive tilintetgjort på et sådant eller hint tidspunkt, som aldrig fandt sted. Han gennemgik menneskeheden historie fra stenalderen til bronzealderen, jernalderen, jæger- og samlerparadigmet til dampmaskinen til forbrændingsmotoren til kernekraft og før eller senere

fusionskraft, og viste hvordan hver opdagelse af en ny teknologi omdefinerede de ressourcer, som var værdifulde for menneskeheden – dvs., at der ikke findes sådan noget som »begrænsede ressourcer«.

Dr. Kelvin Kemm, en atomfysiker og tidligere formand for Det sydafrikanske selskab for Atomenergi, præsenterede et »Post Mortem for COP26: Afslut øko-kolonialismen gennem Klimasandhed«. Han sagde, at energi er hver økonomis leveblod, og at den gentagede bemærkning, at »videnskabsmænd siger at CO2 forårsager global opvarmning«, ikke kommer fra videnskabsfolk, men fra medierne og bankerne og politikerne, som ønsker at man tror på løggen. Han bemærkede, at drivhusgasserne, der opvarmede planeten, har gjort livet på Jorden muligt, men at CO2 grundlæggende set ikke har noget med det at gøre. Faktisk er det åbenlyst, fra et videnskabeligt standpunkt, at varmere klimaer, forårsaget gennem variationer i solcykluserne, samt galaktiske variationer, tenderer til at forårsage CO2-forøgninger, ikke omvendt.

Mike Thompson, er meteorolog, som nu er statssenator i Kansas og formand for Senatets komité for Virksomheder, sagde: »Hold op med at gøre videnskaben til et våben«. Han sagde, at Al Gore i 1997 indbød meteorologer til Det Hvide Hus, ham selv inkluderet, for at udbrede sin løgn om CO2. De fleste af dem slugte det, men det gjorde han ikke, og han har undersøgt og bekendtgjort sandheden om Milankovitch-cykluserne og klimaet lige siden.

Prof. Franco Battaglia, professor for fysisk kemi ved Universitet i Modena i Italien og et medlem af Iværksætterkomitéen for underskriftsindsamlingen om menneskeskabt global opvarmning i juni 2019, viste, at nobelprisvinderen, som "beviste" at global opvarmning er forårsaget af menneskehedens handlinger, havde brugt beviseligt falske computermodeller. Dette blev bevist ved at teste modellerne for deres evne til at

"forudse" tidligere klimaforandringer, såsom den varme periode under Romerriget eller Den lille Istid, og modellerne slog fuldstændig fejl. Affald ind, affald ud. Se hele panelet her: https://vimeo.com/645740574?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Fjerde panel: »Skønheden ved en sand, menneskelig kultur«

Det fjerde panel begyndte med en opførelse af spiritualen, »He's got the whole world in his Hands«, arrangeret af Moses Hogan, sunget af alten Linda Childs, og akkompagneret af Dura Jun. Dette blev efterfulgt af en opførelse af den sidste sats, Agnus Dei, fra Beethovens storslåede Missa Solemnis, opført af Schiller Instituttets kor fra New York City. Messen blev opført i løbet af pandemi-nedlukningen, så hver sanger optog deres del alene, og disse blev sammensat til én samlet opførelse. Den sidste del, Dona nobis Pacem – giv os fred – var et passende, sidste musikalsk bidrag til denne historiske konference.

Jacques Cheminade, præsidenten for det LaRouche-allierede Solidarité et Progrés i Frankrig, åbnede panelet med en påvisning af den vestlige kulturs forfald, ved at fremvise computerspil og fjernsynets forherligelse af hensynsløs dræben, ekstrem vold og seksuelle perversiteter, og henviste til Game of Thrones (lovprist af Dronning Elisabeth) og det sydkoreanske computerspil, Squid. Han drog en forbindelse mellem dette og H.G. Wells' rolle i at fremme universel fascisme efter 1. verdenskrig, som skabte kulturel pessimisme. Cheminade modstillede dette med den kulturelle optimisme, som er i samklang med menneskets sande natur.

Prof. Zaher Wahab, en professor emeritus for uddannelse og tidligere rådgiver til den afghanske minister for videregående uddannelse, tog den universelle krise op, som hans adopterede nation, USA, konfronteres med, samt

ødelæggelsen af hans hjemland, Afghanistan. Efter at have ankommet til USA for at tage sin videregående uddannelse for 50 år siden, udtrykte han sin rædsel og afsky af hvordan landet er faldet fra hinanden, og den »højst irrationelle og anti-videnskabelige« ideologi, som nu overskygger nationen, herunder sågar truslen om en atomkrig.

Tre lærere, fra USA, Kina og Tyskland, italesatte spørgsmålet om forfaldet af Vestens uddannelsessystem, og modstillede dette til uddannelsessystemet i Kina. Denise Rainey, en pensioneret lærer og rektor i Rochester i New York, som har tilbragt tid i Kina i et udvekslingsprogram om uddannelse, gav en lidenskabelig beskrivelse af optimismen, entusiasmen og disciplinen i uddannelsen i Kina, herunder familiens nære deltagelse i deres børns skolegang, set i modsætning til den demoraliserede, fordummede uddannelsessituation i USA.

Xu Wang, dekan for Boaos Institut for kultur og Kreativitet i Kina, talte om »Den æstetiske uddannelse i Kina«, og beskrev et projekt for 6-10-årige elever, som havde til opgave at konstruere skoler ud fra deres egen forståelse af, hvad uddannelsens rolle er. Nogle byggede fysiske strukturer og andre computerskabte strukturer, og konkurrencen involverede hundredvis af elever, som arbejdede i hold, med utrolige resultater til følge .

Prof. Ole Doering, PhD, en tysk sinolog og filosof, som er lærer, både i Tyskland og i Kina, beskrev de oplyste og entusiastiske elever i Kina, og gennemgik deres filosofiske tradition helt tilbage til Konfucius, Mencius og det 12. århundredes geni, Zhu Xi, som udlagde det universelle eksaminationssystem, der indeholdt filosofi, videnskab, poesi og musik, og var de kvalificerende krav for politisk lederskab. Han sammenlignede idéerne fra Konfucius og Schiller, som værende de rødder, som vi må gendanne for at undslippe nutidens forfald indenfor kultur og uddannelse.

Diane Sare, som ledte panelet, tog også spørgsmålet om den moralske transformation op, som fandt sted under boykotten af busserne i Montgomery i 1955, og hvordan dette forandrede borgerne og ungdommen gennem deres deltagelse i handlinger baseret på moralske sandheder. Hun foreslog et »ungdomskorps« for nutidens ungdomsgeneration, der kan bidrage med den nødforsyning, som sundhedssektoren har brug for i USA og rundt om i verden, som værende en opløftende, moralsk oplevelse for at ændre retningen væk kulturelt forfald.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med en appel til amerikanere om at lære noget om andre store kulturer, og henviste til Lyndon LaRouches mange artikler i 1960'erne, som advarede om at »rock-narkotika-sex«-modkulturen ville ødelægge befolkningens kognitive evner. Som vi ser i dag, har det liberale opråb, »alt er tilladt«, opnået præcis dette. Vi må skabe en renæssance, der bygger på det bedste fra hver kultur i menneskehedens historie, som beskæftiger sig med menneskets forhold til universet, naturloven og det skønne. Hun opfordrede til støtte for sit begreb om »Ibn-Sina-projektet« i Afghanistan og for menneskeheden til at opløfte alle kulturer til det kreatives og skønnes niveau.

Stop forsøget på at lukke Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut ned!

På egelsk:

Nov. 10 (EIRNS)—Early this morning, YouTube took an extraordinary and groundless action against a video posted on the Schiller Institute's YouTube channel 10 (ten) months ago,

which YouTube laughably characterized as containing “harassment and cyberbullying,” and used that excuse to issue a “strike” which now prohibits the Schiller Institute from either posting or live-streaming videos on YouTube for one week. They did this with precision timing to try to censor and destroy the Schiller Institute’s upcoming Nov. 13-14 international conference, which was to be live-streamed over YouTube.

The *cui bono* of the YouTube attack should be obvious. Beyond this particular conference, the Schiller Institute itself and its founder Helga Zepp-LaRouche have emerged as a major strategic obstacle to the plans of a bankrupt and desperate trans-Atlantic financial Establishment to impose their Malthusian “final solution” to the crisis: a Green Reset of deindustrialization and depopulation; a hyperinflationary speculative blowout; and perennial wars targeting Russia and China in particular.

Especially over the last ten months since the “offending” video was published, the Schiller Institute has shot into international prominence as the policy leadership for an emerging anti-Malthusian alliance of forces across the planet, largely through conferences such as the upcoming Nov. 13-14 one. The intent of YouTube—and of the bankrupt financial Establishment which gives them their marching orders—is actually to *permanently* silence the Schiller Institute’s voice.

That will not happen. The Schiller Institute has made alternative streaming arrangements for the event. The YouTube strike can be made to backfire powerfully, transforming the Nov. 13-14 conference into that financial Establishment’s worst nightmare. Spread the word; become a co-streamer; and widely circulate the following press release.

Se the conference live or afterwards here: Schiller

Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november 2021.

**Alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles:
Menneskeheden må være den udødelige art!**

Schiller Institute YouTube Strike Response: Someone Doesn't Want You To Know About the Schiller Institute

Nov. 10 (EIRNS)—A YouTube video from ten months ago is being used to censor the Schiller Institute just days before its November 13-14 international conference!

Early in the morning on Wednesday, November 10, the Schiller Institute was informed that YouTube, after having “reviewed your content,” has concluded that “unfortunately, we think it violates our Community Guidelines.” The Schiller Institute has therefore been banned from YouTube for one week and thus cannot use the platform to stream its conference this weekend.

Entitled “A More Perfect Union through the Coincidence of Opposites: MLK and the American Presidency,” the banned video was posted on January 18, 2021, ten months ago, but has only now been taken down.

The video is a three-hour discussion among participants of varying political persuasions about issues surrounding American elections, decisions by “big tech” about which voices to allow and which to suppress, and the non-violent creation of a more perfect union. Helga Zepp-LaRouche’s speech was titled “Beauty Over Violence: Beethoven, Schiller, and the Idea of the Sublime.” Video excerpts from civil rights leaders were presented in a segment called “Love Conquers Hate: A Schiller Institute 1995 Conference on Creative, Non-Violent Direct Action.”

Absurdly, YouTube claims that the Schiller Institute event violates its policy on “harassment and cyberbullying,” defined

as “content glorifying or inciting acts of violence.” This is preposterous.

Although the video is gone, you can read this EIR report on the event.

The Schiller Institute is appealing YouTube’s decision and will be arranging alternative streaming arrangements for its November 13-14 event.

See the conference live or afterwards here: Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november 2021.

Alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!

Fight back against censorship by spreading the word about this weekend’s event, “All Moral Resources of Humanity Have To Be Called Up: Mankind Must Be the Immortal Species!” Defeat Big Tech by co-streaming it on your own platform.

Contact us here to become a co-streamer: info@schillerinstitute.com

Billede: Connetmiller Wikipedia

**Forhenværende dansk diplomat,
Fris Arne Petersen,**

opfordrer Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet og lære om infrastrukturøkonomi fra Kina

There is an English version below.

København, 10. november (EIRNS) – Den tidligere danske ambassadør Friis Arne Petersen holdt en yderst vigtig tale i går, hvor han opfordrede Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), og udfordrede Europa og USA til at lære fra Kina, hvordan man skaber økonomisk vækst ved hjælp af investeringer i storstilet, højteknologisk infrastruktur. Hans konklusion var, at vi bliver nødt til at forstå infrastrukturens rolle i at skabe økonomisk vækst. Hvis vi sørger for vandforsyning, energi og transport, så vil der være vækst, fordi mennesker er kreative.

Friis Arne Petersen var dansk ambassadør til USA, Kina og Tyskland (5 år i hvert land fra 2005 til 2020), såvel som tidligere direktør for det danske udenrigsministerium. Før dette var han direktør for udenrigsministeriets russiske og østeuropæiske afdeling. Han er også økonom.

Konferencen »Geoøkonomi eller Geopolitik«, som både fandt sted fysisk og blev live-streamet, blev afholdt på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende udenrigspolitiske tænketank som er tilknyttet det danske udenrigsministerium. Den kan ses på engelsk ovenover eller her: <http://www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics>

En repræsentant for Schiller Instituttet

uddelte konferenceindbydelser til alle deltagere og stillede to spørgsmål (ved 1 time 54 minutter). Se nedenfor.

Først forklarede Lars Erslev Andersen, en DIIS-forsker, Halford Mackinders idé om britisk geopolitik og det eurasiske kerneland (11:50 minutter inde). Han stillede spørgsmålet, hvad det betyder for Europa, at Kina investerer i det centralasiatiske kerneland – er det geopolitik eller geoøkonomi?

Her er højdepunkterne fra Friis Arne Petersens tale, som havde titlen »Er Bælte- og Vej-Initiativet geoøkonomi eller geopolitik?« (begynder 30 minutter inde).

Lær af Kina: Vi koncentrerer os ikke nok om, hvordan Kina skabte deres succesfulde økonomiske udvikling. Hvorfor er infrastruktur så vigtigt for Kina, både indenfor og udenfor landets grænser?

Finansiell udvikling: Kineserne var utilfredse med Den internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken, så de oprettede Den asiatiske infrastruktur- og Investeringsbank (AIIB). Til trods for opposition fra USA, efter at Storbritannien tilsluttede sig, og dernæst Frankrig og Tyskland, ringede Friis Arne Petersen til København og sagde, at vi bliver nødt til at varetage nationale interesser og tilslutte os.

Infrastruktur for en forenet nation: Udfordringen for Kina var ikke blot ulighed, men nationens samhørighed. Det vestlige Kina måtte udvikles. Det har også en global indvirkning. De opbyggede industrierne for at forsyne infrastrukturen med goder. De forsøgte at udvikle de bedste, billigste teknologier og i deres målrettethed forårsagede de en overproduktion, hvilket BRI hjælper dem af med.

Manglen på strategiske visioner indenfor infrastruktur i USA og Europa: Han kritiserede USA's program med kvantitative lempelser, siden Obama og

fremefter, for ikke at investere i de nyeste transportteknologier ligesom Kina, der byggede et højhastighedstognet på tusindvis af kilometer. Han henviste til Los Angeles' forældede havn og transportinfrastruktur som den medvirkende årsag til den nuværende forsyningskrise.

Europa: Friis Arne Petersen fortalte en historie om den tid, da SF's formand, transportminister Pia Olsen Dyhr, mødtes med den kinesiske transportminister, imens Friis Arne Petersen var ambassadør. Den kinesiske minister spurgte hende om den nyligt forhandlede (meget uambitiøse) danske togfond og bemærkede, »Tja, det er en begyndelse, men vi eksperimenterer allerede med tog, der kan køre 500 km/t«. De skaber forskningsbaseret innovation. Den danske ambassade i Kina begyndte gradvist at forstå transportøkonomi. Tyskland var et negativt eksempel ved at nægte at hjælpe Danmark med at bygge Femern Bælt-forbindelsen (mellem Danmark og Tyskland).

Tilbagevisningen af beskyldningen om gældsdiplomati: Friis Arne Petersen citerede en rapport fra forskere fra Johns Hopkins University og Harvard Business School, »Kinesiske banker er villige til at omstrukturere betingelserne for de eksisterende lån, og har faktisk aldrig beslaglagt et andet lands aktiver, mindst af alt havnen i Hambantota [i Sri Lanka]«. Han sagde også, at landene langs BRI har en større gæld til vestlige kreditorer, end til Kina. (Den tredje taler ved begivenheden, DIIS-forsker Yang Jiang, satte også spørgsmålstegn ved beskyldningen om gældsdiplomati.)

Den tredje tale, »Centralasien: Konkurrencen om Kernelandet«, givet af Yang Jiang, omhandlede forskellige asiatiske landes, samt Tyrkiets, investeringer i Centralasien.

Spørgerunden: Efter at have identificeret sig selv, takkede en repræsentant for Schiller Institutet, Michelle Rasmussen, Friis Arne Petersen for hans vigtige tale og sagde,

at Schiller Instituttet har kørt en kampagne for at Danmark, Europa og USA tilslutter sig BRI, frem for at betragte det som en trussel. Hun henviste til sin uddeling af flyveblade og sagde, at videokonferencen denne uge vil besvare nogle af disse spørgsmål.

Hun stillede to relaterede spørgsmål. Det første var, hvordan vi kan få USA og Europa til at holde op med at betragte Kina, og særligt BRI, som en trussel, og i stedet se fordelene ved et økonomisk samarbejde. Vores motto er Fred gennem økonomisk udvikling, fordi fortsættelsen af at betragte Kina og Rusland som trusler, og forfølgelsen af en konfrontationspolitik, fører til faren for krig.

Det andet spørgsmål var, hvad han mente om at integrere Afghanistan med BRI – kineserne er beredte på at gøre dette. Ville det ikke være vigtigt for USA og Europa – særligt de lande der var engagerede i krigen – at håndtere denne skrækkelige økonomiske krise i Afghanistan gennem et samarbejde med Kina?

Friis Arne Petersen svarede, at der er for mange opdelinger, snak om rivalisering eller de mange usikkerheder, som findes i forbindelse med Asiens fremgang. På samme tid som der er en vækst i den vestlige handel med Asien, for eksempel USA's køb af mange kinesiske produkter nu efter pandemien, er vi fuldstændig besat af ideen om politisk konfrontation og systemiske udfordringer.

Jeg betragter verdensordenen gennem økonomi. Fremskridtet i retningen af FN's udviklingsmål, takket være Asiens økonomiske præstation, giver mig en optimisme mht., at disse alarmister og folk, som ønsker at politisere og se farer og militære modstandere overalt, vil tabe. Vi bliver nødt til at betragte vores nationers samlede interesser.

På den ene side har Kina, med sine 14 nabolande, en større strategisk udfordring end USA, men Kina ser altid disse

nabolande som muligheder, ligesom det som BRI for eksempel kunne opnå i Afghanistan. USA og Vesten har en meget klar interesse i at Afghanistans naboer, som for eksempel Kina, Pakistan og Indien, forsøger at tage vare på deres region, fordi de muligvis kan gøre dette bedre, end vi gjorde det i løbet af de sidste 20 år.

English:

COPENHAGEN, Nov. 10 (EIRNS) – Former Danish ambassador Friis Arne Petersen gave an extremely important speech yesterday calling for Europe to join the Belt and Road Initiative, and challenging Europe and the U.S. to learn from China how to generate economic development through large scale, high-technology infrastructure investment. His conclusion was we have to understand the role of infrastructure in growth economics. If we ensure water, power and transportation, there will be growth, because humans are creative.

Friis Arne Petersen was the Danish ambassador to the U.S., China and Germany (5 years in each country from 2005-2020), as well as the former director of the Danish Foreign Ministry, and, before that, director for the Foreign Ministry's Russia/Eastern Europe division. He is also an economist.

The event, "Goeconomics or geopolitics," both on-site and streamed, was held at the Danish Institute for International Studies (DIIS), the leading foreign policy think tank, affiliated with the Danish Foreign Ministry. See it, in English, [here](http://www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics). (www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics)

A Schiller Institute representative distributed conference invitations to all attendees, and asked two questions (at 1 hour 54 minutes), see below.

First, Lars Erslev Andersen, a DIIS researcher, explained

Halford Macinder's idea of British geopolitics and the Eurasian heartland (at 11:50 minutes). He posed the question, what does it mean for Europe, that China is investing in the Central Asian heartland, is it geopolitics or geoeconomics?

Here are highlights from Friis Arne Petersen's speech, entitled, "Is the Belt and Road Initiative geoeconomics or geopolitics?," (at 30 minutes).

Learn from China: We are not concentrating enough on how China created their successful economic development. Why is infrastructure so important for China, both inside and outside the country?

Financing development: The Chinese were dissatisfied with the IMF and World Bank, so they created the AIIB. Despite opposition from the U.S., after the UK joined, then France and Germany, Friis Arne Petersen called Copenhagen and said that we have to take care of our national interest and join.

Infrastructure for a unified nation: The challenge for China was not just inequality, but the cohesion of the nation. Western China had to be developed. It also has global impact. They simultaneously built up the industries to provide the products for the infrastructure, trying to develop the best, cheapest technologies, and in their zeal, causing overproduction, which the BRI helps alleviate.

Lack of strategic infrastructure vision in the U.S. and Europe: The U.S.: He attacked the U.S. stimulus programs from Obama onwards, for not investing in the newest transportation technologies, like China, which built thousands of miles of high-speed rail. He referenced the Los Angeles port's antiquated harbor and transportation infrastructure as the contributing cause for the current bottleneck.

Europe: Friis Arne Petersen told an anecdote about the time SF's chairman Pia Olsen Dyhr met with the Chinese transportation minister while Friis Arne Petersen was

ambassador. The Chinese minister asked her about the newly negotiated (very unambitious) Danish train plan, and he replied, "Well, that's a beginning, but we are experimenting with trains that can run 5-600 miles per hour." The Danish Embassy in China gradually started to understand transportation economics. Germany was a negative example for refusing to help Denmark build the Fehmarnbelt tunnel (between Denmark and Germany).

Debunking the debt diplomacy accusation: Friis Arne Petersen cited a report from researchers from Johns Hopkins University and Harvard Business School, "Chinese banks are willing to restructure the terms of existing loans and have never actually seized an asset from any country, much less the port of Hambantota [Sri Lanka]." He also said that BRI countries owe much more to Western lenders, than China. (The third speaker at the event, DIIS researcher Yang Jiang, also challenged the debt diplomacy accusation.)

The third speech was "Central Asia: competing for the Heartland," about investment in Central Asia by different Asian countries and Turkey by Yang Jiang.

Q&A: After identification, Schiller Institute organizer Michelle Rasmussen thanked Friis Arne Petersen for his important speech, and said that the Schiller Institute has been campaigning for Denmark, Europe, and the U.S. to join the BRI, instead of looking at it as a threat. She referenced her leaflet distribution, and said that our video conference this weekend will answer some of these questions.

She posed two related questions. One is, how can we get the U.S. and Europe to stop looking at China, and specifically the BRI, as a threat, and to see the advantages of economic cooperation? Our slogan is peace through development, because if we continue to regard China and Russia as threats, and pursue a confrontation policy, we are threatened with war.

The other question is what you think about integrating Afghanistan into the BRI – the Chinese are ready to do that. Wouldn't it be important for the U.S. and Europe, especially the countries in the war, to deal with this terrible economic crisis in Afghanistan, through cooperating with China?

Friis Arne Petersen said that there are too many division lines, talk of rivalry, or the many uncertainties that lie in the advance of Asia. At the same time that there is an increase of western trade with Asia, for example, the U.S. buying so many Chinese products now after the pandemic, we are totally obsessive about political confrontation, and systemic challenges.

I approach the world order through economy. The progress towards the UN development goals due to the economic performance of Asia makes me optimistic that these alarmists, and people who want to politicize and see danger and military adversaries everywhere, will lose. We have to look at the total interests of our nations.

On the one hand, China, with its 14 neighboring countries, is more strategically challenged than the U.S., but China always sees the neighboring countries as opportunities, like what the BRI will do in Afghanistan. The U.S. and the West have a very clear interest in having Afghanistan's neighbors, like China, Pakistan and India, try to manage their region, because they, possibly, can do that better than we did during the last 20 years.

På Schillers fødselsdag

insisterer vi: Mennesket må være den udødelige art!

9. november (EIRNS) – »Hvert menneske forventer rigtignok fra indbildningskræfternes kunst en vis befrielse fra virkelighedens grænser... Men den sande kunst har ikke blot en midlertidig leg for øje; den tager det alvorligt, ikke blot at hensætte mennesket i en øjeblikkelig drøm om frihed, men at gøre det frit i virkelig og i, og dette derved, at det vækker, øver og uddanner en kraft i det, at rykke den sanselige verden, der ellers kun tynger os som rent stof, der trykker os som en blind magt, ud i det fjerne, at forvandle den til vores ånds frie værk og at beherske det materielle gennem idéer.« – Om brugen af koret i tragedien

Med offentliggørelsen om at Frankrig har for øje at bygge et nyt kernekraftværk for første gang siden flere årtier, og at Holland og Sverige nu er blevet en del af »atomklubbens« ti (og nu tolv) lande, vender erinyerne hjem for at høste stormen ved den stadigt-komposterende COP26's »gruppe-flop«. Om Glasgow kan vi gøre brug af Sir Winston Churchills ord: »Sjældent har så mange sagt så meget om så lidt«. Spot og spe om Flop 26 er opblomstret på verdens sociale medier, med adskillige lister af fejlslåede klimaforudsigelser udgivet i forskellige versioner og satirer.

Hvad vil skæbnen blive af Glasgows fjollesæson, som opfordrer til 130 billioner dollars i udgifter til et problem, der ikke eksisterer? Husker du Paul »Befolkningsbombe« Ehrlichs famøse forudsigelse i august 1969, som blev udgivet i New York Times? »Bøvlet med næsten alle miljøproblemer er, at til den tid, hvor der er nok beviser til at overtale folk, er du allerede død. Vi må indse, at medmindre vi er ekstremt heldige vil alle være forsvundet i en sky af blå damp indenfor 20 år.«

Vi forsvandt ikke i 1989, men det gjorde Berlinmuren den 9.

november det år. Det var en begivenhed, som oversteg fantasien hos stort set alle, særligt malthusianerne. Det syntes, selv imens det skete, at være umuligt, undtagen for én statsmand, som havde »visualiseret det komplekse domæne« af verdens strategiske situation. Lyndon LaRouches tale den 12. oktober 1988 på Kempinskihotellet fremlagde nødvendigheden for en forenet amerikansk-sovjetisk tilgang med en »komité for modsætningernes sammenfald« til den daværende strategiske krise i Sovjetunionens og Warszawapagtens utilstrækkelige fødevarerforsyninger. Genforeningen af Tyskland blev placeret i konteksten af et fælles, multinationalt fredsprojekt – Fødevarer for fred – hvis omdrejningspunkt var et projekt for den moderne industrialisering af Polen:

»Lad os sige at USA og Vesteuropa vil samarbejde om, at opnå en succesfuld genopbygning af Polens økonomi. Der vil ikke være nogen indgriben i regeringens politiske system, men kun en slags Marshallplan-understøttelse til at genopbygge Polens industri og landbrug. Hvis Tyskland er indforstået med dette, lad en proces, som tilsigter genforeningen af Tysklands økonomier, begynde, og lad dette være begyndelsespunktet for vestligt samarbejde i at hjælpe med at genopbygge Polens økonomi. Vi, i USA og Tyskland, bør sige til den sovjetiske blok, lad os vise hvad vi kan gøre for folk i Østeuropa, med denne test, som koster jer intet. Så kan i bedømme resultaterne, om dette er en lærdom I ønsker at gentage i andre tilfælde... Verdens tilstand, som vi kender den i efterkrigstiden er slut. Det eneste spørgsmål er, om en ny æra vil blive bedre eller værre end den æra vi befinder os i nu.«

Det eneste spørgsmål i dag er, som det var på det tidspunkt, hvad der kan gøres for at forandre den nuværende histories tragiske retning, en »nuværende historie« vis formål blev beskrevet af Dante Alighieri for over 700 år siden:

»Men fæst dit Blik paa Dalen, thi nu møde
Vi snart Blodfloden, i hvis Væld det varme,
de koges, der med Vold mod andre brøde.

O blinde Graadighed, vanvittige Harmen,
Der i det korte Liv os saadan jager,
Og koger i det evige os Arme!«

– Inferno, Canto XII, oversat af Chr. K. F. Molbech

En relativ håndfuld af individer, sammenmødt som patrioter og verdensborgere, som ikke skyer tilbage fra at genkende storheden af bidragene fra alle kulturer til alle andre, og klare til at udfordre alle falske ideologiske lænker til fordel for udvidelsen af teknologisk fremskridt til hver del af planeten, har nu muligheden for at fravriste kontrollen fra »nattens hære«. Selv på sidelinjerne af »fjolletpmødet« finder anvendelsen af kernekraft et momentum, selvom det er gennem den fejlagtige fordrejning om at »reducere CO₂-udledningen«.

Som vi bevæger os ind i de afsluttende dage i mobiliseringen for konferencen, »Alle menneskeheds moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, lad os nævne, om det er i Afghanistan med operation Ibn-Sina, eller Haiti med vores udviklingsprogram, eller med Verdenssundhedsplatformen for at overvinde pandemien, at Schiller Instituttet, som en anti-malthusiansk modstandsbevægelse, må lade en moralsk klar trompet lyde.

»Det er ikke sandt, som man normalvis hører dette påstået, at publikum nedværdiger kunsten; kunstneren nedværdiger publikummet, og til alle tider hvor kunsten nedværdigedes, faldt den på grund af kunstnerne«, fortæller Schiller os. Vi må skabe en ny, optimistisk kulturel kraft i den transatlantiske verden, ved at opretholde en standard for sandhed, ikke den offentlige mening. For eksempel, når det fremhæves at 1,1 milliarder mennesker i Afrika syd for Sahara har de samme kapaciteter for energiproduktion som 83 millioner mennesker i Tyskland, bør vi gøre opmærksom på, at Tyskland er energifattigt, fordi det ødelagde 11 ud af sine 17 kernekraftværker. Afrikas energibehov kan kun opnås, hvis der igen er et klart engagement i verden, særligt fra Tyskland og andre tidligere,

progressive nationer, for at skrue op for alle nationers industrier i stil med Apollo-programmet for at udfylde verdens energiknaphed. Dette indebærer den øjeblikkelige konstruktion af hundredvis af kernekraftværker (måske tusind eller mere med SMR-design) over de næste 10-20 år.

Tragedie er ikke menneskeheden's naturlige tilstand. COP 26's parade af cirkusnumre kunne ikke bestå eksamenen. Vi er frie til at skabe det samme »faseskifte«-mirakel, som fandt sted den 9. november 1989, men kun ved brugen af metoden af fysisk økonomi lært af Lyndon LaRouche, manden som så vejen til at forene nationer, og at gøre det uden krig til fordel for alle mennesker.

De adelige erklærer krig mod menneskeheden; menneskeheden's svar – »klokkerne kimer for jer«

2. november (EIRNS) – Tiden er inde til at bevægelsen, grundlagt af Lyndon LaRouche og ledt af Helga Zepp-LaRouche, samler en verdensomspændende anti-malthusiansk modstandsbevægelse. Det uundværlige begreb, som LaRouche-bevægelsen bidrager til denne diskussion med, og foruden hvilket der intet håb er for at overvinde den oligarkiske fjende, er forøgelsen af tilgængelig energi, per indbygger og kvadratkilometer, for hele menneskeracen med en særlig betoning på de områder, hvor befolkningsvækst tydeligt forventes at blive størst i de næste halvtreds år – de

asiatiske og afrikanske kontinenter. Selvom nogle verdensledere nu forsøger at yde modstand mod Den store Nulstillings »CO2-kolonialisme« og de »vilde ghoulers [fra det arabiske, som betyder udøde, zombier]« blodgilde i Glasgow, mangler de en tydelig forståelse af et alternativ og benytter ofte, selvom de måske kun ønsker at blive overhørt sige dette, de hedenske mantra om »Moder Jord« eller »CO2 er en reel trussel«. Vi kan ikke tillade begrebernes fornedrelse i diskussionen, for blot at se ud som om at vi diskuterer sandheden, som LaRouche diskuterer i sin artikel, »Riemann tilbageviser Euler«.

For eksempel sagde den bolivianske præsident, Luis Arce, i sin tale ved COP26, at »udviklede lande skubber på for en ny proces for genkolonisering af verden, som vi kan kalde den 'nye CO2-kolonialisme', fordi de forsøger på at pådutte deres egne spilleregler i klimaforhandlingerne for at fortsætte med at fodre det nye grønne kapitalistiske system, imens de presser udviklingsnationer til at acceptere disse spilleregler uden nogen anden valgmulighed«. Sandt, men hvad så? Bolivia har tydeligvis forsvaret kernekraft som et ret for alle mennesker, men så, da Arce, en økonom, i den samme tale siger, at »løsningen er at forandre civilisationens model og bevæge sig i retningen af alternative modeller til kapitalisme, konceptet om at leve godt sammen i harmoni med Moder Natur«, er fejltagelsen, og fælden, blevet klar.

Medmindre LaRouches begreb om energigennemstrømningstæthed og »forøgelsen af forøgelsesraten« af energigennemstrømningstætheden gennem avancerede teknologier, såsom kernekraft og fusionskraft, er forstået, ligegyldigt hvor militant budskabet fra oppositionen til Den store Nulstilling ville lyde, vil det intet betyde; den samme tragedie vil udspille sig. Ingen »omfordelingstilgang« vil for eksempel overløse Lynn Rothschilds Råd for inklusiv Kapitalisme, hvilket, ligesom Bolivias præsident, opfordrer til »et alternativt syn på kapitalismen« – selvom de mener

noget ganske andet end han gør.

Vi må omgående forandre diskussionens terminologi i hele verden på uventede måder. Overvej hvordan en opmærksom organisator brugte pave Frans' opfordring til bøn for Haiti, en nation der nu er under opløsning, som også den Dominikanske Republik trues med. Ved blot at vedhæfte et link til vores program for Haiti – et program som i sig selv er en fysisk-økonomisk skabelon for, hvordan man kan løse ikke blot Haitis problem, men problemet for mange andre nationer i den caribiske sektor – blev en frigjort diskussion om en dybere løsning mulig. Funktionen af samarbejde mellem nationer, herunder med Kina, blev defineret. På denne måde blev pave Frans' opfordring til bøn besvaret: »Gud, hjælp os – via vores egen hånd«.

Tilgangen fra Schiller Instituttets Komité for modsætningernes Sammenfald – for eksempel hvad Afghanistan-situationen angår – kan betragtes og organiseres som en arbejdsgruppe for et samarbejde mellem Rusland, Kina, USA og Indien, og dermed mindske faren for krig, som ellers forværres nærmest hver time. Det er en militærstrategi baseret på »gensidig vinding« uden brug af våben og krig. »Ibn Sina-operationen« [også kendt som Avicenna (980-1037)], som er en nødintervention i verdens sundheds navn, er ikke mere en ren medicinal eller »humanitær« idé, end Ibn Sina blot var en selvlært bondelæge. Overvej følgende: Ibn Sina betragtes ikke kun som den »indfødte søn« af mange områder og lande i Sydvestasien; han er også vidt anerkendt i den intellektuelle historie, som en nøgleperson i dialogen mellem Islam og Kristendommen, og »Østen« og »Vesten«, på grund af sine teologiske og metafysiske skrifter, og er forløber til Nikolaus von Kues i visse aspekter. Hvis man tager sig tiden til at tænke over Arnold Toynbees og Bernard Lewis' gnostiske betoning af og glubske tilgang til både Islam og Kristendommen, samt deres rasende modstand mod begge, når det omhandlede spørgsmålet om disses fælles teologiske mandat til at være »frugtbar og formere« den

menneskelige befolkning, da kan den britiske efterretningsstrategi for et »sammenstød af civilisationernes«, inklusiv dens hedensk-religiøse side, nemmere forstås, herunder dennes udtryk fra RIIA (Royal Institute for International Affairs) og prins Charles om »økomord« og »økohær«.

»De er hverken mænd eller kvinder, de er hverken dyr eller menneske – de er sygelige kadavere afgået fra deres sjæle, kaldet ghoul« (fra Edgar Allan Poes »Klokkerne«). Ved COP26 foreslog (eller, mere præcist, offentliggjorde) prins Charles en krig mod den menneskelige race, som var »feberdrømmen«, ikke blot for sin far, Philip, og Philips Verdensnaturfond, men for de europæiske, politiske synarkistbevægelser i 1930'erne, som formede begge, og selv dronningen, da hun var lille. Prins Charles sagde, »Klimaforandringer og tabet af biodiversitet... udgør en endnu større, eksistentiel trussel end COVID-19-pandemien til en sådan grad, at vi bliver nødt til at sætte os i et krigslignende beredskab. Vi ved hvad vi må gøre. Med en voksende, global befolkning, der sætter et stadigt større pres på planetens begrænsede ressourcer, bliver vi nødt til at reducere udslippet hurtigst muligt, og handle for at imødegå den CO₂, der allerede findes i atmosfæren, herunder fra kuldrevne energisystemer...«

»Vores anstrengelser må ikke være en række uafhængige initiativer, som løber parallelt; størrelsesordenen og omfanget af truslen som konfronterer os, kræver en global, systembaseret løsning...« Sir David Attenborough, en tæt samarbejdspartner til prins Philip og en central talsmand for det »natur-religiøse« »pro-Gaia«-udsyn, bedre kendt gennem Joseph Campbells og Carl Jungs arbejde, fik bifaldt, men ikke for sin manglende diskussion af sit menneskesyn. Det inkluderer idéen om, at 75% af den nuværende britiske befolkning er overflødig. (Hvad tænker han om Afrika?) På sin organisations (Population Matters) hjemmeside siger Attenborough: »Alle vores miljøproblemer bliver nemmere at løse med færre mennesker, og sværere – og i sidste ende

umulige – at løse med stadigt flere mennesker«.

Verden fortjener bedre end Windsor-familien.

Billede: Flickr. Andrew Parsons, No 10 Downing Street

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER- OKTOBER 2021:

Rapport fra seminaret i København:

Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling

Indholdsfortegnelse:

Overblikrapport s. 1

Tom Gillesberg: Krigsførende til fredsskabende s. 3

Hussein Askary: Gør en ende på kynismen: Imperiets grusomme
»store spil« er dødt s. 4

Professor Pino Arlacchi: En succesfuld strategi til at udrydde
opiumproduktionen i Afghanistan s. 9

H.E. Ambassadør Ahmad Farooq fra Pakistan: Et perspektiv på at

flytte Afghanistan fremad s. 15

Udtalelse fra Kinas og Irans ambassader i Danmark s. 17-18

Opråb om menneskesyn og klimaspørgsmålet s. 18

Invitation til Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: bagsiden

Download (PDF, Unknown)

De olympiske guders svanesang i Glasgow

1. november (EIRNS) – »Det er ét minut efter midnat«, advarer Boris Johnson og tilføjer, at vi må »overgive kul til historien«. »Den eksistentielle trussel mod menneskets eksistens, som vi kender den,« om ekkoet fra Joe Biden. »Hvad vi behøver, er en vidtspændende omdannelse af måden vi lever, arbejder og driver forretning på«, klynkede den afmægtige kansler, Angela Merkel. FN's generalsekretær, Antonio Guterres, beskyldte landene for at »behandle naturen som et toilet«, imens han advarede om en truende »klimakatastrofe«.

Führeren for de hekse og trolde forsamlet i Glasgow – ledestjernen for disse såkaldte olympiske guder – er ingen anden end tronfølgeren til det britiske imperium, Charles, prins af Wales, hertug af Cornwall og hertug af Rothesay.

»Vores anstrengelser må ikke være en række af uafhængige initiativer, som kører parallelt« proklamerede den malthusianske prins i sin tale i dag. »Størrelsen og omfanget af truslen som vi står over for, kræver en global, systematisk løsning baseret på at omdanne vores nuværende fossil-baserede økonomi radikalt til én, som i sandhed er vedvarende og bæredygtig«.

Men hvem lytter? En anden englænder, Percy Bysshe Shelley, som elskede menneskeheden frem for ønsket om at »udrense bestanden«, skrev engang om en tidligere udgave af sådanne olympiske fremtoninger.

En rejsende fortæller digteren, at han i ørkenen har set et par gigantiske fødder af sten. Ved siden af fødderne ligger de splintrede rester af et ansigt – stadig med et udtryk så hårdt som den sten, det er hugget ud af. Piedestalen bærer inskriptionen: Mit navn er Ozymandias, kongernes konge: Betragt mine værker, I mægtige, og fortvivl! Det gør man så. Og ser intet! Så langt øjet rækker, er der bare sand. Det hele er væk. – Tilbage ved udgangspunktet | Information

(Et link til det oprindelige digt: Ozymandias by Percy Bysshe Shelley | Poetry Foundation)

COP26 – nu kendt som FLOP26 – skulle have været det sidste søm i det industrielle samfunds kiste, afslutningen på menneskets fremskridt, en tilbagevenden til en primitiv tilværelse, hvor vinden og solen ville skænke nok energi til de færre end en milliard personer som overlevede. Romklubbens utopi, »Grænser for Vækst«, skulle være blevet »lovens faste hånd« pålagt de »laverestående racer«.

Men Lyndon LaRouches tilbagevisning af Romklubben – hans bog fra 1983, *There Are No Limits To Growth (Der er ingen grænser for Vækst)* – er nu som en ånd, en usynlig, optimistisk kraft som vækker nationer og folk rundt om i verden. Størstedelen af den menneskelige befolkning, hvis regeringer bekymrer sig mere

om deres borgeres ve og vel end om Casino Mondial, kendt som det vestlige banksystem, har besluttet, at de kongelige og milliardærerne, som styrer Den store Nulstilling, Den Grønne New Deal, ikke har større, reel magt end Ozymandias:

- Kinas premierminister, Li Keqiang, den 12. oktober: »Energisikkerhed bør være præmissen, hvorpå et moderne energisystem opbygges, og selvforsyningskapaciteten for energi bør udvides... I betragtning af kuls væsentlige rolle i landets energi- og ressourcebidrag er det vigtigt at optimere planerne for kulproduktionens kapaciteter, at bygge avancerede kulkraftværker som passende i overensstemmelse med udviklingsbehov, og fortsætte med at udfase forældede kulkraftværker på en ordentlig måde. Indenlandsk udvinding af olie og gas vil blive intensiveret.«

- Ugandas præsident Yoweri Museveni, som grundlæggende set talte for Afrika i lederen i *Wall Street Journal* den 24. oktober, under overskriften »Sol og vind påtvinger fattigdom i Afrika«, skrev: »Afrika kan ikke ofre sin fremtidige velstand for vestlige klimamål. Kontinentet bør afbalancere sin energisammensætning, ikke styrte frem mod bæredygtighed – selv om det nok vil støde nogle af dem samlet ved næste uges globale klimakonference i Glasgow.«

Med undtagelse af premierminister Narendra Modi fra Indien, vil ingen af lederne fra BRICS-nationerne deltage i Glasgow-gallaen, som prins Charles beskrev som »sidste-chance-saloonen«. (Ironisk nok definerer Collins-ordbogen, som udgives i Glasgow og bruges i størstedelen af Storbritanniens skoler, »sidste-chance-saloonen« som »et sted, der besøges af usmagelige og foragtelige mennesker«.)

Men premierminister Modis tilstedeværelse bringer ingen lettelse til de fejlslagne olympiske guder i Glasgow. Han insisterer, som nærmest hver eneste leder i udviklingssektoren, på at de udviklede lande lever op til deres løfte (ignoreret indtil videre) om at betale 100

milliarder dollars årligt for at betale for »overgangen« væk fra fossile brændstoffer. Dog insisterede Modi på, at pengene ikke bruges på »afhjælpning« for at sænke CO2-udledningerne, men på »tilpasning« for at modvirke skaden angiveligt forårsaget af global opvarmning. Han beskrev fremhævelsen af afhjælpning en »uretfærdighed overfor udviklingslandene, som er hårdt ramte«, og foreslog i stedet at pengene bliver brugt på at muliggøre »rent drikkevand til alle« og indbød alle lande til at deltage i »Koalitionen for katastrofesikker Infrastruktur«.

Men faren er stadig enorm. Bankmændene, som styrer den Grønne New Deal, har ganske enkelt hævdet deres magt over regeringer i bestemmelsen af økonomisk politik verden over, ved at afskære kreditter til fossile brændstoffer og de industrielle- og landbrugssektorer, som de mener har et for stort »CO2-aftryk«. Mark Carney, den tidligere bankdirektør for Bank of England og FN's Særlige repræsentant angående Klimahandling og -Finansiering, vil tale ved FLOP26 på onsdag den 3. november, om hvordan det globale bankimperium kan diktere afindustrialisering og befolkningsreduktion i verden.

Som Lyndon LaRouche ofte sagde (og som Vladimir Putin gentog sidste uge i en tale i Sochi): Det kan godt være at de såkaldte guder på Olympen udskriger deres krav til menneskeheden under dem, men de er ude af stand til at erkende, at bjerget smuldrer under deres fødder. De er farlige, men ekstremt sårbare over for en oplyst befolkning, som tilslutter sig en International anti-malthusiansk Alliance. Deltag i Schiller Instituttets konference den 13.-14. november for at føje din stemme til denne Alliance.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/202111_13-14_conference

**POLITISK ORIENTERING den 1.
november 2021:**

**Lad ikke klimahysteri dræbe
de fattiges ret til et godt
og værdigt liv.**

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/11/tg-1.11.21-cut.mp3>

**CLINTEL og Schiller
Instituttet – Et opråb til
opvågning: Faren for
menneskeheden er ikke**

klimaet, men tolerancen af en lumsk politik, som bruger klimaspørgsmålet til at ødelægge os!

Det efterfølgende er en fælles erklæring af Helga Zepp-LaRouche, stifteren af Schiller Institutet, og Guus Berkhout, emeritus professor i geofysik, initiativtager og medstifter af CLINTEL (Climate Intelligence)

Skriv gerne under her.

Vi oplever bitre debatter om næsten alt mellem himmel og jord: grøn energi, pandemiltag, politiske ideologier, skattepolitik, flygtningekrisen, stigende huslejepriser, udhuling af grundlæggende rettigheder, pensionsopsparinger, regeringsbureaukrati, generationsspringet, kvinders rettigheder, osv. Men hvad vi ikke får øje på, er det store billede: navnlig, at vi i Vesten er styret af et stadigt mere magtfuldt politisk etablissement, som er i færd med at ødelægge alt vi har opbygget siden 2. Verdenskrig!

Alle symptomerne for et system i sammenbrud findes lige foran vores øjne, hvis vi gider se dem: et økonomisk system hvor ligevægten mellem udgifter og indtjening er fuldstændig ude af balance; en stadig stigende hyperinflation som fortærer vores indkomst; et godt sundhedsvæsen som kun de rige har råd til; et uddannelsessystem som hverken lærer fortræffelighed eller moralske værdier; en »woke«-kultur ude af kontrol som vender folk imod hinanden; en katastrofal geopolitisk konfrontationspolitik mod angivelige rivaler – og listen kunne

fortsætte!

Alle disse udtryk for krisen har et fælles ophav: Vi i Vesten lever under finansoligarkiets jerngreb, som betragter det almene vel som ikke-eksisterende, og hvis eneste interesse er at maksimere sine egne privilegier. Et oligarki, som kræver »endeløse krige« for at skabe indkomst for dets militær-industrielle kompleks, og fremmer produktionen og fordelingen af åndsfortærende stoffer, både ulovlige og lovlige, den sidste fordi finanssystemet ville havde kollapset for længe siden uden indskuddet af hvidvaskede narkotikapenge. Og i betragtning af at dette system nu er håbløst bankerot, skal hele det økonomiske og finansielle system nu omdannes til såkaldte grønne teknologier i ét endeligt stort kup – Den store Nulstilling. Under påskuddet af klimabeskyttelse er mottoet for denne omstilling »at flytte billionerne«. Og det sker allerede nu!

Politikken for EU's Green Deal og USA's Green New Deal indebærer, at banker begrænser deres lån til investeringer i grønne teknologier, og begyndte for længe siden at underkaste selskaber et stadigt mere kvælende system af krav, såsom taksonomi, Forsyningskæde-loven (Supply Chain law), osv. På samme tid er der en metode bag de høje energipriser: at presse priserne op over smertegrænsen, pengemæssigt set, har til hensigt at manipulere befolkningen til at lære, hvordan man skal vende sig til mindre kødforbrug, varme, anstændige boliger, rejser, osv. Dette går hånd i hånd med et menneskesyn, som betragter hvert eneste menneske som en parasit, der forurener naturen. Selvom vi ved, at CO2 er essentielt for alt liv på Jorden, trompeterer den grønne politik: »Jo mindre et CO2-aftryk, desto bedre«.

Sandheden er, at dette er gammel vin på nye flasker. Det er præcis den samme nedskæringspolitik, ført af Hjalmar Schacht, Tysklands rigsbankdirektør og økonomiminister lige før 2. verdenskrig. Dette er en kannibalisering af arbejdsstyrken. Hvem end der synes, at denne sammenligning er

overdrevet, burde se filmen *Hunger Ward* om Yemen, med chefen for Verdens Fødevarerprogram, David Beasley, eller tænke på dødsraten blandt børn på Haiti.

Hvad siger Klaus Schwab om dette i sin bog, *Stakeholder Capitalism*? Han beklager sig over, at afrikanske lande som Etiopien har overvundet ekstrem fattigdom (s. 154):

»Det afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en selv.«

Her er det sort på hvidt. Ifølge denne logik er det at øge dødsraten gennem at øge fattigdommen den bedste ting der kan ske for klimaet! Liv er ubetydeligt for Schwabs eliter.

Hvis vi ønsker at undslippe denne truende katastrofe, må vi genopbygge samfundet, med ganske andre principper som grundlag. Dette er vores positive budskab, et budskab for en fremtid fuld af håb med velstand for alle:

1. Menneskeligt liv er ukrænkeligt. Mennesket er den eneste art forsynet med kreativ fornuft, som adskiller det fra alle andre levende væsner. Denne kreative åndsevne gør det muligt for det, igen og igen, at opdage nye principper i det fysiske univers, hvilket kaldes videnskabelig fremskridt. Det faktum, at menneskets fornuft, gennem immaterielle idéer, er i stand til at opdage disse principper, som så har en virkning i det materielle univers i form af teknologisk fremskridt, beviser at der er en overensstemmelse mellem menneskets fornufts lovmæssighed og det fysiske univers' love.

2. Ligesom rummets udstrækning og universets anti-

entropiske evolution er uendelig, således er menneskesindets intellektuelle og moralske evne til at perfektionere sig. Derfor er ethvert nyt menneske en ny ressource for yderligere udvikling af universet og for løsningen af problemer på Jorden, såsom overvindelsen af fattigdom, sygdom, underudvikling og vold. At tage hånd om hinanden er det vigtigste i denne fortsatte udvikling. Det er kombinationen af kreativitet og medfølelse, som overstiger de blotte behov fra dag til dag.

3. Videnskabeligt og teknologisk fremskridt har en positiv virkning i den forstand, at når det anvendes i produktionsprocessen, forøger det arbejdskraftens produktivitet, samt industriens og landbrugets kapaciteter, som dermed fører til stigende levestandarder og en længere levetid for flere og flere mennesker. En blomstrende fysisk økonomi er betingelsen for den positive udvikling af det almene vel, og bidrager, ikke blot til eliteerne, men til alle mennesker med fødevarer af god kvalitet, rent vand, et overkommeligt og moderne sundhedsvæsen, uddannelse af god kvalitet, moderne kommunikationssystemer og, frem for alt, billig og tilstrækkelig energi med store energigennemstrømningstætheder. Den, i sig selv, sikre tredje generation af kernekraft og den fremtidige anvendelse af fusionskraft er uundværlige for at sikre menneskehedens energiforsyning i ubegrænset tid. Upålidelige energisystemer og stigende energipriser er kilden til inflation. Fattigdom begynder med energifattigdom.

4. Økonomiens formål har intet med profit at gøre, men med befolkningens lykke, på den måde som Gottfried Wilhelm Leibniz mente det, dvs. at befolkningen er i stand til at udvikle alle de iboende potentialer de har til et harmonisk hele, og dermed bidrage til den bedst mulige udvikling af menneskeheden. Eller, som Athens vise Solon sagde: Formålet med menneskeheden er fremskridt. Det er det gode styres pligt,

gennem sin politik, at bidrage til sine borgeres lykke i denne forstand, begyndende med universel dannelse for alle, hvor målet er at fremme en skøn karakter gennem uddannelse og udviklingen af et stadigt voksende antal af genier. Dette perspektiv er i overensstemmelse med Vladimir Vernadskys overbevisning, at det materielle univers nødvendigvis må udvikle sig på en sådan måde, at noösfærens andel til stadighed øges i forhold til biosfærens. For at være mere specifik, vækst må have en dobbelt karakter, kreativitet for de materielle nødvendigheder og medfølelse for de immaterielle behov. At tage hånd om hinanden og om vores naturlige omverden er indeholdt i vores slogan: »Velstand for alle«, hvor »alle« ikke blot betegner os her og nu, men også fremtidige generationer.

Menneskets sande identitet er ikke at forblive en jordboer. Dets identitet, som den eneste kendte art forsynet med kreativ fornuft, er at udforske rummet, som vi gjorde det med Jorden. Det, som rumpionæren Krafft Ehrlicke kaldte den »udenjordiske nødvendighed«, eller i en vis forstand rumfartens nye dannelsesvirkning på mennesket, kræver, at mennesket i sandhed bliver »voksen«, dvs. at frigøre sig fra sine irrationelle impulser og gøre kreativitet til sin identitet, hvilket indtil nu kun har været tilfældet for udmærkede videnskabsmænd og kunstnere indenfor klassisk kultur. På dette evolutionstrin af kærlighed til menneskeheden og kærlighed til skabelsen, skabt gennem erkendelsen af det materielle univers' storslåethed, vil det være blevet naturligt, at mennesket tager sig af alle aspekter af menneskeheden, planeten, naturen og universet, i større forstand, med stor omsorg, fordi den opdigtede modsigelse mellem menneske og natur vil være overvundet (ny forvaltning). Mennesket eksisterer ikke i modsætning til naturen; det er den mest udviklede del af den. Dette er hvad Schiller kaldte frihed gennem nødvendighed, og det er det koncept, som Beethoven skrev over sin Store Fuga: »Så nøje som

fri« [»So streng wie Frei«].

Denne store idé om mennesket, og alt som det har bygget, trues af folk som Hjalmar Schacht og Klaus Schwab, de magtsyge politiske ledere og verdens profitgriske erhvervsledere. Dette er et opråb til opvågning, henvendt til alle mennesker, om at modsætte sig faren for en ny ondskab. Lad os forhindre et tilbagefald til fortiden, da en ondskabsfuld elite forarmede menneskeheden og fortalte, at vi skulle være tilfredse med sådanne tilstande.

Skriv gerne under her.